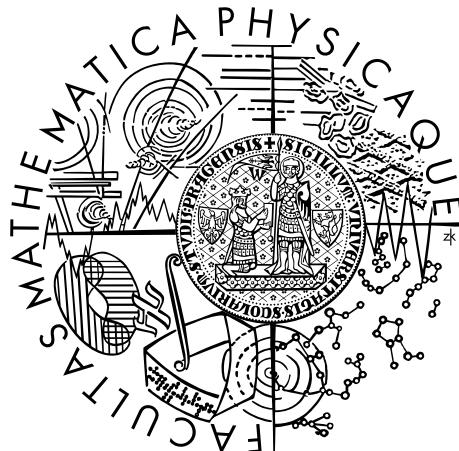

Univerzita Karlova v Praze
Matematicko-fyzikální fakulta

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Petr Geiger

Hra Dungeon Master pro platformu .NET

Katedra distribuovaných a spolehlivých systémů

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Ježek Pavel Ph.D.

Studijní program: Informatika

Studijní obor: Programovaní a softwarové systémy

Praha 2016

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracoval(a) samostatně a výhradně s použitím citovaných pramenů, literatury a dalších odborných zdrojů.

Beru na vědomí, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 121/2000 Sb., autorského zákona v platném znění, zejména skutečnost, že Univerzita Karlova v Praze má právo na uzavření licenční smlouvy o užití této práce jako školního díla podle §60 odst. 1 autorského zákona.

V ..... dne .....

Podpis autora

Název práce: Hra Dungeon Master pro platformu .NET

Autor: Petr Geiger

Katedra: Katedra distribuovaných a spolehlivých systémů

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Ježek Pavel Ph.D., Katedra distribuovaných a spolehlivých systémů

Abstrakt: Cílem bakalářské práce je reimplementovat hru Dungeon Master. V současné době existuje již několik klonů této známé hry. Nicméně oproti nim se tato práce zaměřuje především na následující aspekty. Hra je naprogramována v jazyce C# s využitím platformy .NET. Dále celý engine je navrhnutý směrem k udržitelnosti a rozšířitelnosti. Tzn. s využitím tohoto enginu je možné naprogramovat i jinou hru založenou na podobných základech. Ale především je jednoduché přidávat do enginu nové funkce. Engine je také připravený na rozdílné vstupní formáty herních úrovní. Dále je také kompletně oddělena zobrazovací vrstva. Vzhledem k povaze projektu by engine měl sloužit jako ukázkový příklad použitelný pro vzdělávání.

Klíčová slova: RPG Dungeon Master Architektura softwaru vzdělávání

Title: Dungeon Master Game for the .NET Platform

Author: Petr Geiger

Department: Department of Distributed and Dependable Systems

Supervisor: Mgr. Ježek Pavel Ph.D., Department of Distributed and Dependable Systems

Abstract: The aim of this thesis is to reimplement the game Dungeon Master. There are currently several clones of this wellknown game. However, compared to them this work focuses on the following aspects. The game is programmed in C# using .NET platform. Furthermore, the entire engine is designed towards sustainability and scalability. That means that by using this engine it is possible to program slightly different game based on the same basics. Especially, it is easy to add new features to the engine. The engine is also prepared for different input formats of levels. Also the rendering layer of the game engine is completely separate. Due to nature of the project the engine should serve as prime example used for education.

Keywords: RPG Dungeon Master Software architecture education

Děkuji svému vedoucímu práce Mgr. Pavlu Ježkovi Ph. D. jak za pomoc s výběrem práce, tak za cenné rady při její tvorbě.

Obsah

1	Úvod	3
2	Analýza	5
2.1	Vstupní data pro herní úrovně	6
2.2	Data s vlastnostmi objektů	10
2.2.1	Akce a kombi	10
2.2.2	Předměty	10
2.2.3	Kouzla a symboly	11
2.2.4	Nepřátelské entity	11
2.3	Parsování vstupních dat	12
2.3.1	Herní úrovně - DUNGEON.DAT	12
2.3.2	Vlastnosti objektů - GRAPHICS.DAT	13
2.4	Výběr frameworku pro práci s grafickým výstupem	15
2.5	Reprezentace jádra enginu	15
2.6	Reprezentace dlaždic	16
2.7	Přepínače	17
2.7.1	Reprezentace přepínačů	19
2.7.2	Reprezentace zprávy přepínače	20
2.8	Reprezentace entit	21
2.8.1	Vlastnosti	21
2.8.2	Dovednosti	21
2.8.3	Relace mezi entitami	22
2.8.4	Tělo a inventáře	22
2.9	Reprezentace předmětů	22
2.10	Reprezentace komb a akcí	23
2.11	Reprezentace	24
2.12	Builder herních úrovní	24
2.13	Inicializace objektů	25
2.14	Renderování a interakce	26
3	Vývojová dokumentace	28
3.1	Jádro enginu	28
3.1.1	Renderovaní	28
3.1.2	Inicializace hráče	29
3.2	Rozšiřitelnost dlaždic	29
3.2.1	Popis dlaždic	29
3.2.2	Inicializace dlaždic	29
3.2.3	Implementace dlaždic	30
3.2.4	Strany dlaždic	31
3.3	Renderery	32
3.4	Přepínače	33
3.4.1	Úvod	33
3.4.2	Implementace přepínačů se senzory	33
3.4.3	Implementace obecných přepínačů	35
3.5	Herní entity	36

3.5.1	Implementace vlastností entit	36
3.5.2	Implementace schopností entit	37
3.5.3	Tělo a inventáře entity	37
3.5.4	Rozmístění entity na dlaždici	38
3.5.5	Relace s dalšími entitami	39
3.5.6	Implementace entit	39
3.6	Předměty	41
3.6.1	Implementace předmětů	41
3.7	Akce	41
3.8	Kouzla	41
3.9	Builder map	42
3.9.1	Vlastní implementace builderu	42
3.9.2	Implementace builderu Dungeon Masteru	42
3.9.3	Rozšíření builderů Dungeon Masteru	43
4	Uživatelská dokumentace	44
4.1	Mechaniky ve hře	44
4.2	Cíl hry	44
4.3	Ovládání	44
4.3.1	Pohyb	44
4.3.2	Aktivace přepínačů a sbírání předmětů	44
4.3.3	Souboj	45
4.3.4	Konzole	45
Závěr		46
Seznam použité literatury		47
Seznam obrázků		48
Přílohy		49

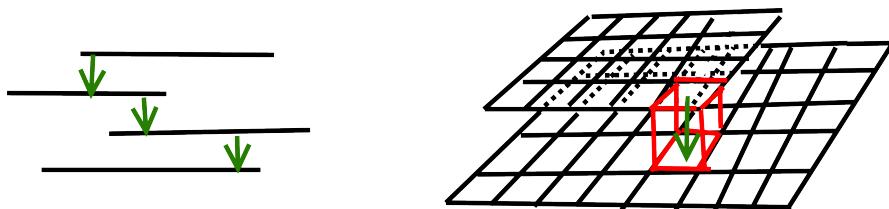
1. Úvod

Obrázek 1.1: Screenshot originální hry Dungeon Master

Dungeon Master je počítačová hra žánru RPG(role playing game) vyvinuta firmou Faster Then Light v roce 1987. Byla to první real-time hra tohoto typu s pseudo 3D pohledem a ovládáním pomocí myši. Hráč má k dispozici skupinu až čtyř hrdinů, s kterými prochází podzemní bludiště a bojuje s nepřáteli(viz obr. 1.1). Tito hrdinové se ve hře nazývají šampioni a mohou se zdokonalovat v různých dovednostech.

Bludiště se skládá z několika úrovní uspořádaných vertikálně pod sebou. Jednotlivé úrovně pak nemusí být stejně velké a mohou být od sebe různě horizontálně odsazené. Každá úroveň je tvořena obdélníkovou plochou s pravidelnou mřížkou(viz obr. 1.2). Pole vymezena mřížkou nazýváme dlaždice a je jich ve hře několik typů, které definují jejich vzhled a funkci. Některé dlaždice lze aktivovat tzv. přepínače. Takové typy dlaždic jsou například dveře nebo jáma(viz obr. 1.1), které lze takto otvírat či zavírat. Přepínače mohou být buď nášlapné na podlaze nebo aktivovatelné pomocí myši na zdech. Mezi úrovněmi lze sestupovat pomocí dlaždic typu schody. Dále je možné se teleportovat mezi dlaždicemi, a to i v různých úrovních, pomocí dlaždice typu teleport.

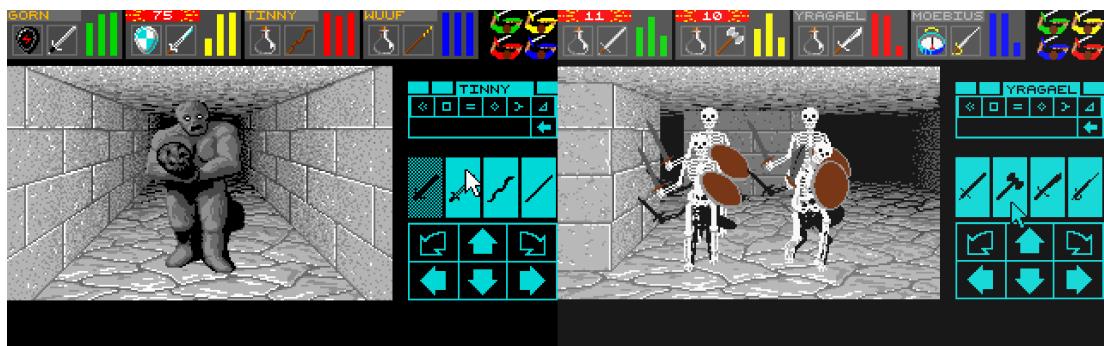

Obrázek 1.2: Ilustrace uspořádání herních úrovní.

Hráč je na začátku postaven do nejvýše položené úrovně, kde si vybere svoji skupinu šampionů. Pohyb skupiny mezi dlaždicemi je zcela diskrétní, to znamená, že se nelze se skupinou zastavit mezi dlaždicemi, ale pohyb je vždy dokončen až na vedlejší dlaždici. Se skupinou je tedy vždy asociována pouze jedna dlaždice. Na dlaždicích pak mohou být různé předměty, které je možné sbírat. Šampioni

mohou s předměty provádět různé akce. Například se zbraněmi lze bojovat nebo lektvary je možné pít a zlepšit si tak dočasně vlastnosti. Kromě těchto akcí může ještě šampion vyvolávat kouzla. Nicméně k tomu potřebuje dostatečnou úroveň odpovídající dovednosti. Tímto způsobem je možné vytvářet lektvary nebo vyvolávat útočná či obraná kouzla.

Ve hře je celá řada nepřátelských entit. Liší se vzhledem, útokem a pohybem. Pohyb některých entit probíhá ještě po hustší mřížce než jsou dlaždice. Každá entita má definovaný prostor dlaždice, který zaujímá. Je to buď prostor celé dlaždice, polovina či čtvrtina. (viz obr. 1.3) Pohyb entit je potom opět diskrétní jako v případě hráčovi skupiny, ale tentokrát mezi definovanými částmi dlaždic.

Obrázek 1.3: Ilustrace prostorů zaujímaných entitami.

Cílem této práce je vytvořit engine pro hru Dungeon Master, tak aby splňovala následující požadavky:

1. Engine bude naprogramován v jazyce C#.
2. Engine bude obsahovat podporu pro funkce a mechaniky vyskytující se ve hře Dungeon Master.
3. Bude kladen důraz na dobrý objektový návrh, tak aby byl engine co nejlépe rozšířitelný a bylo tak možné do enginu dodávat jednoduše nové funkce.
4. Engine bude schopný sestavit herní úrovně podle vstupních dat použitých v originální hře. Nicméně bude také poskytovat možnost, dodělat si podporu pro jiné formáty.
5. Engine bude obsahovat oddělenou zobrazovací vrstvu, tak aby mohl být její výstup jednoduše změněn.
6. Projekt bude cílený pro vzdělávaní, tak aby si studenti mohli vyzkoušet do enginu doprogramovat další funkce.

2. Analýza

Tato kapitola nejprve blíže popisuje formát a mechaniky originální hry a dále pojednává o postupech a řešeních použitych při implementaci nového enginu. Jsou zde popsány jak slepé a nevhodné návrhy, tak návrhy, které se ukázaly jako nevhodnější řešení.

Pro splnění práce bylo v prvé řadě zapotřebí získat vstupní data originální hry Dungeon Master. Nejdůležitější data jsou obsažená ve dvou souborech: DUNGEON.DAT a GRAPHICS.DAT. První z nich obsahuje definice herních úrovní a seznamy použitých předmětů, přepínačů a nepřátelských entit. Druhý z nich obsahuje konkrétní vlastnosti objektů a entit použitých v prvním souboru. Soubor GRAPHICS.DAT pak také obsahuje definicí akcí, vlastnosti kouzel, textury, atd. Později se ukázalo, že pouze data hry nebudou pro implementaci většiny funkcí dostačující - jedná se například o přesný způsob získávání dovedností šampionů, vyvolávání kouzel nebo provádění akcí. Dalším zdrojem jsou dekomplilované zdrojové kódy[9] originální hry v jazyce K&R C. Tyto zdrojové kódy jsou často náročné na porozumění, nicméně potřebné informace pro dokončení této práce se z nich podařilo získat.

Pro detailnější popis dat Dungeon Masteru si bude dobré nejprve ujasnit vlastnosti a schopnosti šampionů. Každý šampion má následující vlastnosti:

- zdraví - určuje kolik útoku šampion vydrží než zemře,
- výdrž - určuje kolik akcí je schopen šampion vykonat než se unaví,
- mana - reprezentuje magickou energii pro vyvolávání kouzel,
- zatížení - určuje maximální hmotnost, kterou je šampion schopen unést,
- síla - hodnota je používána pro výpočet zranění, síly hodu předmětů a maximální výše zatížení,
- obratnost - zvyšuje pravděpodobnost zásahu nepřítele a pomáhá se vyhnout nepřátelským útokům,
- moudrost - je to vlastnost důležitá pro kouzelníky a kněze, určuje rychlosť obnovy man,
- vitalita - určuje rychlosť obnovy zdraví a výdrže,
- odolnost proti magii - snižuje účinnost magických útoků,
- odolnost proti ohni - snižuje účinnost ohnivých útoků,
- hodnota jídla a vody - pomocí těchto hodnot je obnovována výdrž a zdraví
- štěstí - zvyšuje či snižuje pravděpodobnost provedení akce.

Každý šampion má ve hře čtyři základní dovednosti a to bojovník, ninja, kněz a kouzelník. Kromě základních dovedností má šampion ještě šestnáct skrytých dovedností, které nejsou hráči zobrazeny. Každá z těchto skrytých dovedností náleží

k nějaké ze základních dovedností. Jak moc daný šampion disponuje danou dovedností určuje úroveň dovednosti. Tato úroveň lze navyšovat pomocí zkušeností, které lze získat souboji nebo prováděním akcí. Každá akce pak může navyšovat zkušenosti pro jinou dovednost. Pokud jsou v některé ze skrytých dovedností získány zkušenosti, dostane odpovídající zkušenosti i její základní dovednost. Po získání dostatečného počtu zkušeností v nějaké dovednosti, získá šampion v této dovednosti novou úroveň. Nová úroveň potom navýší určité vlastnosti šampiona. Přesné hodnoty potřebných zkušeností a navyšovaných vlastností pro odpovídající dovednosti jsou pevně stanovené ve zdrojových kódech hry.

2.1 Vstupní data pro herní úrovně

Originální hra má herní úrovně definované v binárním souboru DUNGEON.DAT. Formát tohoto souboru nebyl tvůrci nikdy zveřejněn, nicméně kolem hry se vytvořila početná komunita, která k němu dokumentaci[6] vytvořila. Tuto dokumentaci jsme použili k porozumění obsahu souboru. Následuje stručný popis zmíněného souboru, pro kompletní dokumentaci navštivte přímo stránky dokumentace.

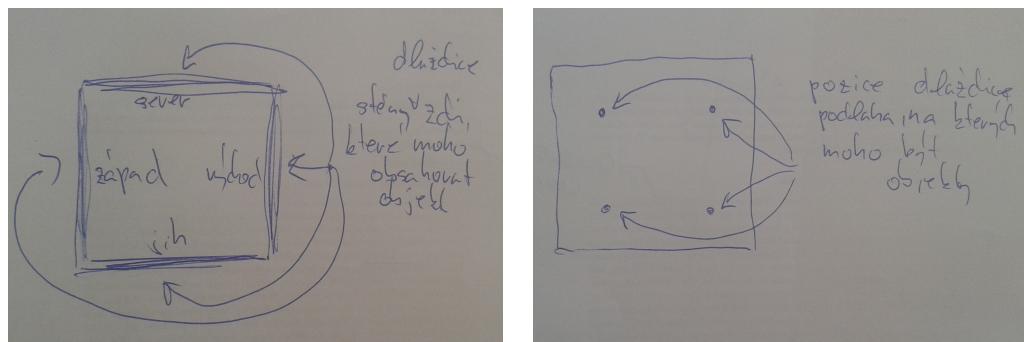
Soubor DUNGEON.DAT obsahuje jednotlivé herních úrovně a objekty v nich obsažené. Nejprve definuje základní vlastnosti o každé herní úrovni. První z nich jsou rozměry dané úrovně, tj. počet dlaždic na šířku a výšku. Dále definuje obtížnost úrovně, která je použita pro výpočet získaných zkušeností nebo zdraví nepřátelských entit. Každá úroveň má také určené použité podmnožiny dekorací na zdech, dveřích a přepínačích. Dekorace jsou v originální hře identifikovány číslily, která jsou naopak zabudovaná v kódu hry. Některé dekorace tak mohou mít ještě speciální význam, který je identifikován pouze podle zmíněného číselného identifikátoru. Jedná se například o dekorace s výklenky, které mohou být umístěny na zdech. V tomto případě originální herní engine rozpozná, že lze na dané místo vkládat předměty.

Pomocí přepínačů lze dlaždicím zaslat zprávu, na kterou může cílová dlaždice reagovat. Zpráva obsahuje akci a datovou položku. Akce dlaždici říká, zda se má aktivovat či deaktivovat. Co daná datová položka znamená si určuje každý typ cílové dlaždice sám. Originální hra pak pracuje s následujícími typy dlaždic:

- Zed' - zajišťuje zobrazování stěn a nelze na ni vstoupit. Pro každou stěnu(sever, východ, jih, západ - viz obr. 2.1a) dlaždice zdi je určeno, zda může mít tzv. náhodnou dekoraci. Pokud ji může mít, engine podle náhodného generátoru určí jaká to bude (případně žádná). Každá strana může obsahovat přepínač, který si může do zdi uložit předměty. Pokud má některá strana zdi dekoraci výklenku, jsou v něm zobrazeny předměty uložené ve zdi. Na stěnách zdi ještě mohou být popisky, které lze zobrazovat nebo skrývat pomocí zaslání zprávy. Aktivační zpráva popisek zviditelní a deaktivace skryje. Datová položka zprávy zde určuje, pro kterou ze stěn zdi je zpráva určena.
- Podlaha - Po těchto dlaždicích se hráč běžně pohybuje se svou skupinou. Obdobně jako u stran zdí může definovat, zda zobrazuje na podlaze náhodnou dekoraci. Podlaha dále může mít nášlapný přepínač. Dlaždice obsahuje

čtyři pozice, na které lze pokládat předměty. Tyto pozice vzniknou rozdělením plochy dlaždice na čtvrtiny (viz obr. 2.1b).

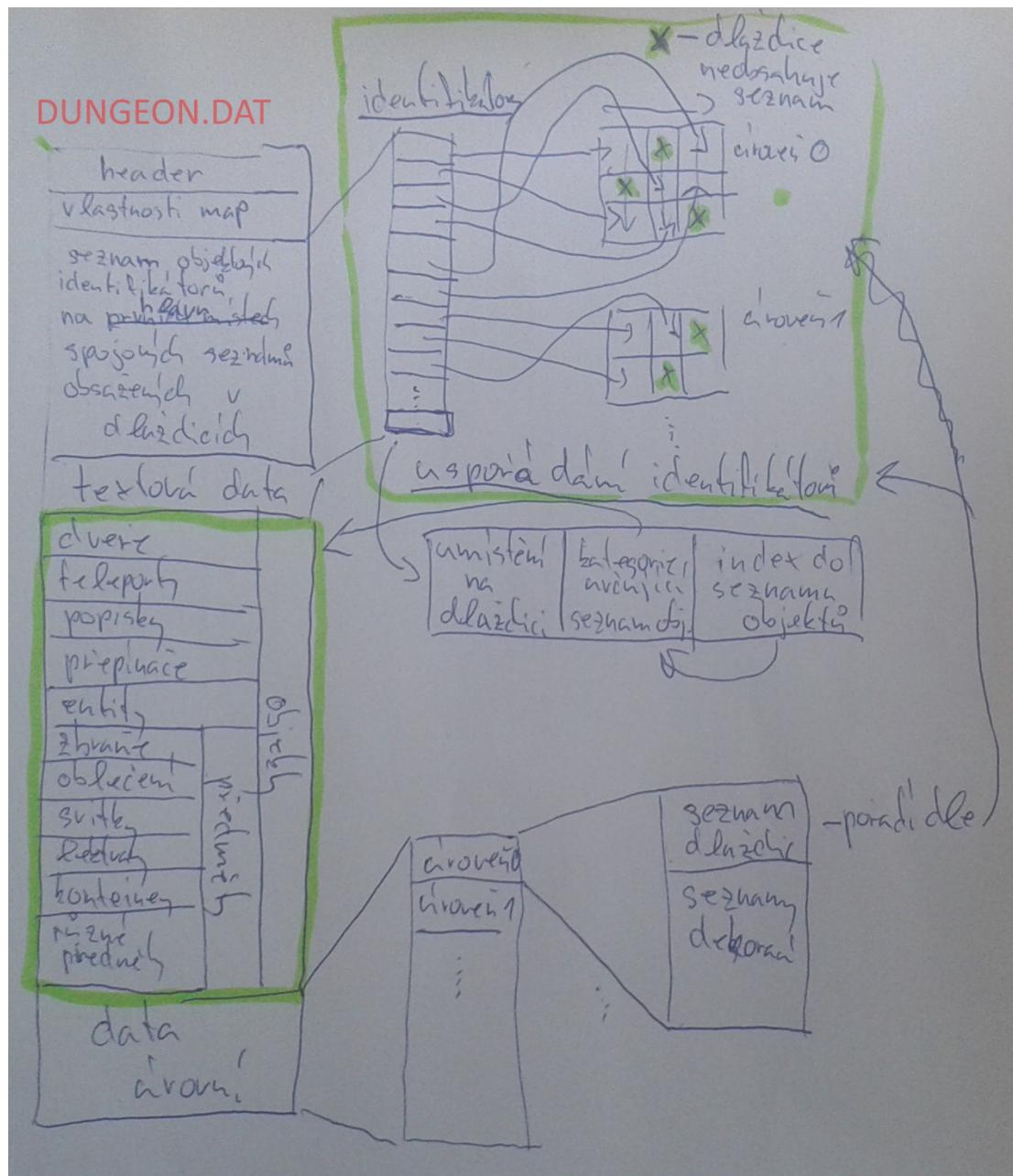
- Jáma - Jáma může být buď otevřená nebo zavřená. Nicméně lze na ni vždy vstoupit a pokud je otevřená hráč spadne s svojí skupinou o úroveň níže. Pád může být i přes několik úrovní. Živé objekty pak po dopadu obdrží zranění. Přijmutím aktivační zprávy se jáma otevře a deaktivací se zavře.
- Schody - Po této dlaždici se může hráč dostat o úroveň výše resp. níže.
- Dveře - Na těchto dlaždicích je vždy objekt dveře. Na dlaždici lze vstoupit pouze v případě, že jsou dveře otevřeny. Otevření je možné provést aktivační zprávou či pomocí tlačítka - pokud ho dveře obsahují. Některé dveře lze také rozbit útokem, to si ale definuje již samotný objekt dveří.
- Teleport - Tyto dlaždice obsahují objekt teleport, který určuje, které objekty dokáže přenést. Mohou to být předměty, hráčova skupina nebo nepřátelské entity. Po vstupu resp. vložení objektu na dlaždici, je objekt teleportován, pokud je odpovídajícího typu. Příjem aktivační resp. deaktivací zprávy aktivuje resp. deaktivuje teleport.
- Iluze zdi - Tato dlaždice může být buď iluze zdi a nebo otevíratelná zeď. V obou případech je vizuálně neodlišitelná od dlaždice typu zdi. V prvním případě je možné na dlaždici vstoupit vkročením do zdi. V druhém případě lze zeď odstranit pomocí zaslání odpovídající zprávy na dlaždici. Aktivační zpráva otevře zeď, deaktivací zavře.

(a) Dlaždice zed' - stěny.

(b) Dlaždice podlaha - pozice.

Obrázek 2.1: Možné pozice pro uložení objektů na dlaždici.

Obrázek 2.2: Ilustrace formátu souboru DUNGEON.DAT

V binárním souboru jsou často data uložena po slovech procesoru, které v tomto případě mají velikost dvou bajtů. V další části souboru jsou uložena data s použitými texty ve hře. Tyto texty používají speciální kódování, kdy jednotlivé znaky jsou uloženy do slov(těch procesorových) a každé toto slovo obsahuje tři znaky. Všechny texty jsou pak uloženy za sebou v jednom bloku a ke konkrétním textům je přistupováno přes offsety počtu bajtů od začátku textových dat. Přesný popis může být opět nalezený v dokumentaci[6].

Kromě sbíratelných předmětů obsahují data ještě další objekty. Řadí se sem dveře, teleport, nepřátelské entity, textové popisky a senzory(přepínače). Tyto objekty si lze představit jako instance typů objektů, jejichž vlastnosti jsou definované v souboru GRAPHICS.DAT a vymezují pouze vlastnosti, které mohou být různé pro každou instanci. Za tímto účelem má každý předmět uložený index

typu předmětu v dané kategorii.

Sbíratelné objekty se dělí do následujících kategorií:

- zbraně - lze je vložit šampionům do ruky a pak s nimi mohou bojovat,
- oblečení - lze jím obléknout šampiony, a tak zvýšit jejich odolnost,
- svitky - obsahují text, který může hráči usnadnit hru,
- lektvary - dělí se na lektvary modifikující šampionovi schopnosti a na lektvary provádějící nějaké akce - např.: výbuch. Každá instance má vlastnost určující sílu efektu.
- kontejnery - mohou obsahovat další předměty,
- různé - v této kategorii je například jídlo a pak různé předměty, s kterými nelze provádět žádné akce.

Objekt dveře může být pouze na dlaždici typu dveře a obsahuje informace, zda-li jsou dveře rozbitelné a jestli mají tlačítko, kterým je lze otevřít. Teleporty mohou být pouze na dlaždici typu teleport a definují cílovou dlaždici a kategorii objektů, které teleportují. Textové popisky mohou být pouze na dlaždici typu zeď a obsahují odkaz na konkrétní text. Nepřátelské entity jsou definovány po skupinách a určují typ příšer ve skupině, jejich počet a využití prostoru na dlaždici. Posledními objekty jsou senzory, které vytvářejí základní herní mechaniky bludiště. Senzory mají daný číselný typ, pomocí kterého hra určí jakým způsobem je možné senzor aktivovat. Po aktivaci senzor buď může provést lokální akci nebo odeslat zprávu s akcí na vzdálenou dlaždici. Přepínače se pak typicky skládají z několika senzorů. Více o přepínačích a senzorech bude zmíněno v sekci 2.7.

Ke každému objektu popsanému v předchozích dvou odstavcích existuje unikátní identifikátor(viz obr. 2.2). Tento identifikátor se skládá z pozice, která lze buď interpretovat jako světová strana nebo umístění na dlaždici - jedná-li se o podlahu. Dále obsahuje kategorii, v které je objekt uložen. Pro každou kategorii existuje v datovém souboru seznam instancí objektů dané kategorie. Poslední složkou identifikátoru je index do seznamu v dané kategorii. Tyto identifikátory se dají chápat jako reference na konkrétní instance objektů.

Každá dlaždice specifikuje, zda může obsahovat spojový seznam složený z objektů zmíněných v předchozích odstavcích. Objekty se na sebe potom odkazují pomocí identifikátorů. Další částí datového souboru je pak seznam prvních identifikátoru na dlaždicích. Tento seznam obsahuje první identifikátory pro dlaždice ve všech úrovních. Je seřazen od nejnižší úrovně po nejvyšší od první dlaždice po poslední - bráno v každé úrovni po sloupcích.

Samotné úrovně jsou pak vždy definovány následujícími seznamy v tomto pořadí:

- seznam dlaždic - seřazený po sloupcích dané úrovně,
- seznam dekorací příšer,
- seznam dekorací zdí,
- seznam dekorací podlah.

Počty jednotlivých dekorací a dlaždic jsou popsány ve vlastnostech úrovní.

2.2 Data s vlastnostmi objektů

Soubor GRAPHICS.DAT obsahuje textury dekorací, vlastnosti předmětů a objektů, definici akcí a kouzel. Formát tohoto souboru nebyl tvůrci uveřejněn, avšak komunitě se opět podařilo data vyextrahovat i z tohoto souboru. K některým částem také existuje dokumentace[8], nicméně už není tak přehledná a ucelená jako v případě dokumentace pro soubor DUNGEON.DAT. Zároveň jsou vyextrahovaná data zveřejněna na webu v HTML formátu. Z toho důvodů jsme se rozhodli pro využití již extrahovaných dat v HTML formátu. Dále následuje podrobnější popis využitého obsahu souboru.

2.2.1 Akce a komba

S předměty je možné provádět akce. Množina akcí pro daný předmět se nazývá kombo a obsahuje až tři akce. Ve hře je k dispozici čtyřicet čtyř akcí a stejný počet komb. Kompletní seznam jednotlivých akcí a komb viz[2]. Zde popišme alespoň jejich vlastnosti.

Vlastnosti akcí jsou :

- název
- zkušenosti - počet zkušeností získaných po provedení akce,
- dovednost - identifikátor dovednosti, která získá zkušenosti,
- obrana - modifikátor obrany při používání akce,
- výdrž - modifikátor výdrže nutné pro provedení akce,
- pravděpodobnost provedení akce
- zranění - modifikátor pro výpočet konečného zranění nepřítele,
- únava - doba po kterou nelze provádět žádné akce.

Vlastnosti pro každou akci kombu jsou:

- index akce ze seznamu akcí,
- úroveň dovednosti - minimální úroveň dovednosti pro úspěšné provedení akce.

2.2.2 Předměty

Ke každému typu předmětu existují v tomto souboru popisovače vlastností[3]. Pro každý předmět jsou definovány následující vlastnosti:

- globální identifikátor - unikátní identifikátor, který je použit k identifikaci konkrétního typu předmětu například v přepínačích,
- index útočného kombu,
- lokace - místo, na kterou část těla nebo, do kterého inventáře šampiona lze předmět vložit,

- index v kategorii - index typu předmětu v dané kategorii.

Globální identifikátor lze z instance předmětu získat pomocí jeho kategorie a indexu typu předmětu, který má každá instance předmětu. Každý předmět má také definovanou hmotnost. Zbraně a oblečení mají navíc definované následující vlastnosti[4].

Zbraně:

- poškození - hodnota zranění aplikována při útoku na nepřítele,
- kinetická energie - hodnota udává, jak daleko lze zbraň hodit,
- střelné poškození - hodnota dodatečného poškození u střelných zbraní.

Oblečení:

- síla brnění - obrana, kterou oblečení poskytuje,
- odolnost proti útoky ostrými předměty.

2.2.3 Kouzla a symboly

Další částí dat uložené v souboru GRAPHICS.DAT jsou vlastnosti kouzel. Pojďme si nejprve přiblížit, jak se ve hře kouzla přesně vyvolávají. Každé kouzlo je složeno z několika symbolů, přičemž první z nich je speciální a jde o tzv. „power symbol“. Power symbol určuje, jak bude celkové kouzlo silné. Další symboly už určují konkrétní kouzlo. Každé vyvolání symbolu stojí šampiona manu. Po stanovení všech symbolů může šampion vyvolat samotné kouzlo. Vyvolání kouzla může selhat, pokud nemá šampion dostatečnou úroveň dovednosti vyžadované kouzlem. Datový soubor tedy obsahuje pro každý symbol při odpovídajícím power symbolu množství potřebné many pro jeho vyvolání. Dále obsahuje následující vlastnosti kouzel[5]:

- modifikátor obtížnosti,
- dobu - po které šampion nemůže vyvolávat další kouzla,
- úroveň dovednosti - nutné pro vyvolání kouzla.

2.2.4 Nepřátelské entity

Poslední částí obsaženou v souboru GRAPHICS.DAT, kterou jsme využili, jsou vlastnosti nepřátelských entit. Následující výčet obsahuje vlastnosti, které implementuje nový engine.

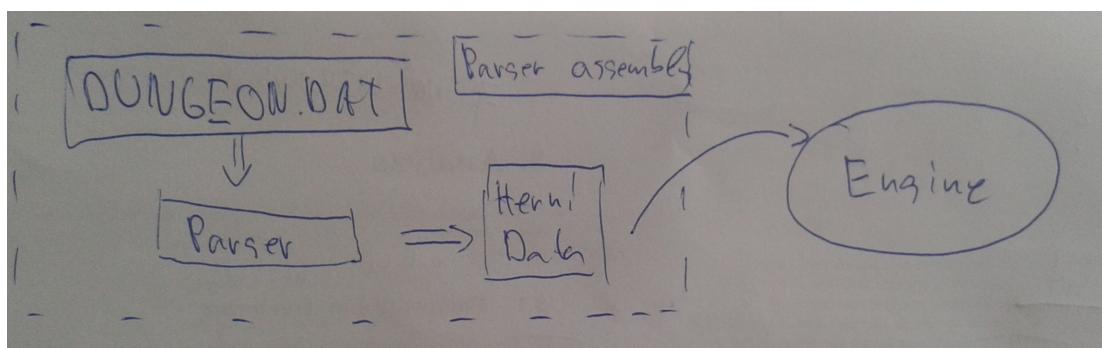
- doba mezi pohybem
- doba mezi útoky
- síla brnění
- zdraví

- síla útoku
- otrava - určuje, zda útok může způsobit otravu
- obrana
- dohled
- vzdálenost, na kterou detekuje nepřítele bez vidění
- odolnost proti ohni
- odolnost proti jedu
- pravděpodobnosti zranění určitých částí těla

Celý seznam vlastností je možné nalézt v dokumentaci[7].

2.3 Parsování vstupních dat

V této fázi práce ještě nebylo jasné, zda nalezená dokumentace[6] bude dosatečná pro splnění práce. Parser je proto oddělen od zbytku enginu do zvláštní assembly, která nereferencuje žádnou knihovnu pro zobrazování grafiky. Cílem této assembly je tedy pouze převést struktury obsažené ve vstupních datech do odpovídajících datových tříd v jazyce C#. Tento balík dat se potom předá enginu, který z nich nich vytvoří herní úrovně. Tuto zjednodušenou představu znázorňuje obrázek 2.3.

Obrázek 2.3: Ilustrace vztahu parseru k enginu.

2.3.1 Herní úrovně - DUNGEON.DAT

Parsování herních úrovní je rozděleno do dvou fází. V první fázi probíhá samotné čtení dat objektů(viz sekce 2.1) ze souboru DUNGEON.DAT a transformování je na odpovídající objekty v jazyce C#. V druhé fázi jsou pak objekty z první fáze upraveny, aby měli přehlednější strukturu.

První fáze

V této fázi je nejprve vytvořen datový objekt, který bude shromažďovat všechny ostatní data. Tento objekt obsahuje:

- metadata z hlavičky souboru - to jsou zejména velikosti všech seznamů s objekty(viz sekce 2.1) a počet map,
- seznamy objektů - to jsou seznamy objektů jazyka C# vzniklé rozparsováním odpovídajících dat objektů v souboru,
- seznam herních úrovní - to jsou objekty reprezentující data herních úrovní, které obsahují jejich vlastnosti(viz sekce 2.1) a seznam jejich dlaždic, dekoraci, atd.

Dále parser rozparsuje všechny data vstupního souboru dle dokumentace[6] a vytvoří z nich adekvátní objekty, které uloží do zmíněného datového objektu. Ilustrace této fáze je na obrázku 2.3.1.

Druhá fáze

Po skončení první fáze je struktura vzniklého datového objektu podobná struktuře souboru DUNGEON.DAT. Tím máme namysli, že například spojové seznamy jsou reprezentovány pomocí objektových identifikátorů(viz sekce 2.1), což není příliš intuitivní a pro práci s těmito daty by engine musel rozumět jejich formátu. Navíc spojové seznamy obsahují objekty různých typů. Proto pro zjednodušení následného čtení těchto dat enginem tato fáze inicializuje v datových objektech pro dlaždice následující položky:

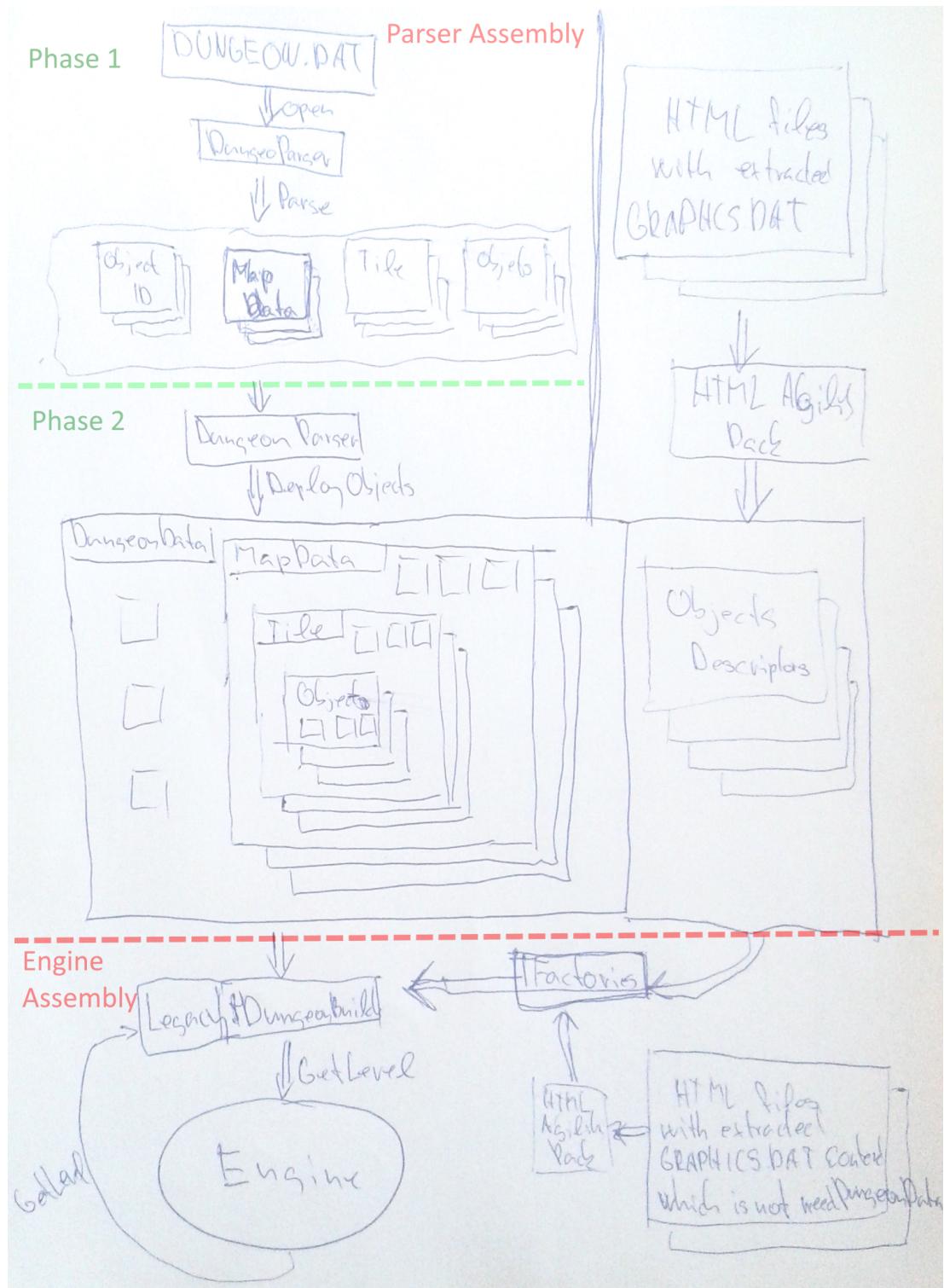
- seznam sbíratelných předmětů,
- seznam senzorů,
- seznam popisků,
- seznam nepřátelských entit,
- položku dveří pro dlaždici typu dveře,
- položku teleport pro dlaždici typu teleport,
- a pro dlaždici typu zed' a podlaha stanoví identifikátory náhodných dekorací.

Na počátku vývoje projekt neobsahoval druhou fázi, její vytvoření vedlo k zjednodušení kódu v enginu.

2.3.2 Vlastnosti objektů - GRAPHICS.DAT

Pro sestavení herních úrovní potřebuje engine také vlastnosti společné pro všechny konkrétní typy objektů ze souboru DUNGEON.DAT. Jak bylo zmíněno v sekci 2.2 tyto vlastnosti jsou v souboru GRAPHICS.DAT. Nicméně data z tohoto souboru již existují vyextrahovaná v HTML formátu. Pro zjednodušení práce s HTML soubory byla použita knihovna HTML Agility Pack[10]. Pro každý

typ vlastností je pak vytvořen datový objekt. Tyto seznamy jsou pak uloženy do výsledného datového objektu zmíněného v předchozí sekci 2.3.1. V této části jsou získána data vlastností všech objektů (viz sekce 2.1) až na kouzla. Vlastnosti kouzel jsou rozparsovány v enginu přímo do objektů v něm použitých. Proto by případné vytváření datových souborů v této vrstvě bylo zbytečné. Celý proces zobrazuje diagram na obrázku 2.4.

Obrázek 2.4: Průběh parsování herních dat.

2.4 Výběr frameworku pro práci s grafickým výstupem

Po úspěšném rozparsování herní dat se bylo třeba rozhodnout, kterou knihovnu použít pro zobrazení grafického výstupu enginu. Cílem této práce je vytvořit herní engine s dobrým návrhem(viz cíl práce 3). Proto stačí, aby byl grafický výstup ve formě proof of concept. Aby se bylo možné soustředit hlavně na samotný návrh enginu, použili jsem framework, s který už jsme měli nějaké zkušenosti. Jedná se o XNA Framework od firmy Microsoft. Nicméně protože tento framework již není firmou nadále podporován a vyvíjen, využili jsme konečně jeho klon MonoGame[1]. Výhodou této volby může být, že framework je multiplatformní. Jeho tvůrci tvrdí, že podporuje platformy iOS, Android, MacOS, Linux, Windows , OUYA, PS4, PSVita, Xbox One.

2.5 Reprezentace jádra enginu

O samotnou herní smyčku se stará framework MonoGame. Na jádru enginu jsou pak volány už pouze aktualizační a vykreslovací obsluhy(viz obr. 2.5). Jádro enginu pak obsahuje následující tři důležité komponenty:

- Hráč - tato komponenta zajišťuje interakci s uživatelem. Skrze ni lze ovládat hráčovu skupinu šampionů, bojovat nebo sbírat předměty.
- Builder herních úrovní - tato komponenta zajišťuje sestavování herních úrovní.
- Objekt obsahující továrny na herní objekty - pro každý typ popsaný v sekci 2.2 existuje odpovídající továrna obsahující jeho vlastnosti. Továrny, u kterých to dává smysl, mohou vytvářet objekty, které reprezentují. Toto bude konkrétně specifikováno později, nicméně důležité je, že skrze jádro enginu lze k těmto továrnám přistupovat.

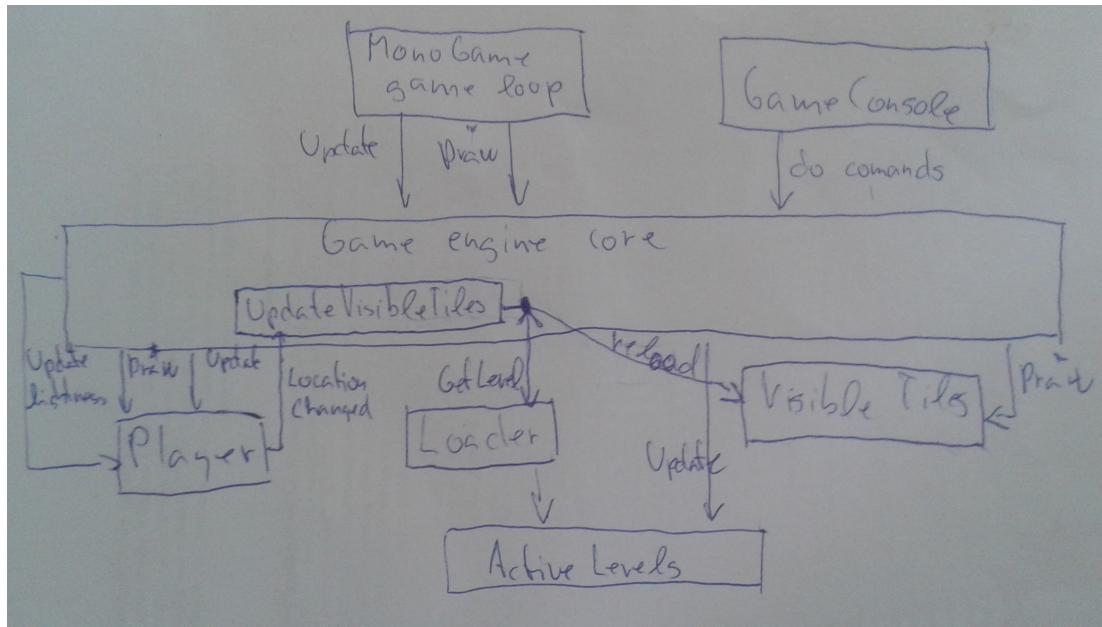
Konkrétní implementace předchozích komponent lze do jádra enginu vložit při jeho inicializaci. Tímto způsobem může být herní engine rozšířen o nové funkce. Následující funkce enginu jsou znázorněny na obrázku 2.5.

Prvním úkolem jádra enginu je starat se ve správný moment o načítání a propojování herních úrovní. Pro splnění této funkce obsahuje jádro kolekci právě používaných úrovní. Tato kolekce si pamatuje vždy tři poslední načtené úrovně. Při každé změně aktuální dlaždice hráče se vyhledají dlaždice v jeho viditelném dosahu, který je určen podle výše aktuálního osvětlení. Pokud některá z těchto dlaždic vede do jiné úrovně, pak je tato úroveň načtena pomocí builderu. Samotné objekty reprezentující herní úrovně obsahují pouze seznam dlaždic, číslo úrovně, obtížnost úrovně a umožňují vyhledat dlaždici dle její pozice.

Jádro se také stará o vykreslování všech objektů. Každá dlaždice má u sebe uložený seznam objektů, které požadují vykreslování. Je na samotných objektech, aby se do kolekcí na odpovídajících dlaždicích přehlašovaly resp. odhlašovaly. Jádro pak při cyklu vykreslování projde všechny viditelné dlaždice a vykreslí jejich objekty. Hráčovy objekty jsou vykreslovány skrze komponentu hráče.

Některé objekty také potřebují aktualizovat svůj stav. Takové objekty se pak musí zaregistrovat do kolekce v herní úrovni, do které náleží. V každém cyklu herní smyčky se potom projdou všechny aktivní úrovni a aktualizují se objekty v jejich kolekci. Hráč je opět aktualizován přímo skrze komponentu hráče.

Posledním úkolem jádra je aktualizovat osvětlení. Osvětlení je aktualizované v každém cyklu herní smyčky. Úroveň osvětlení se pak vypočítá na základě světelných zdrojů, které mají šampioni v hráčově skupině.

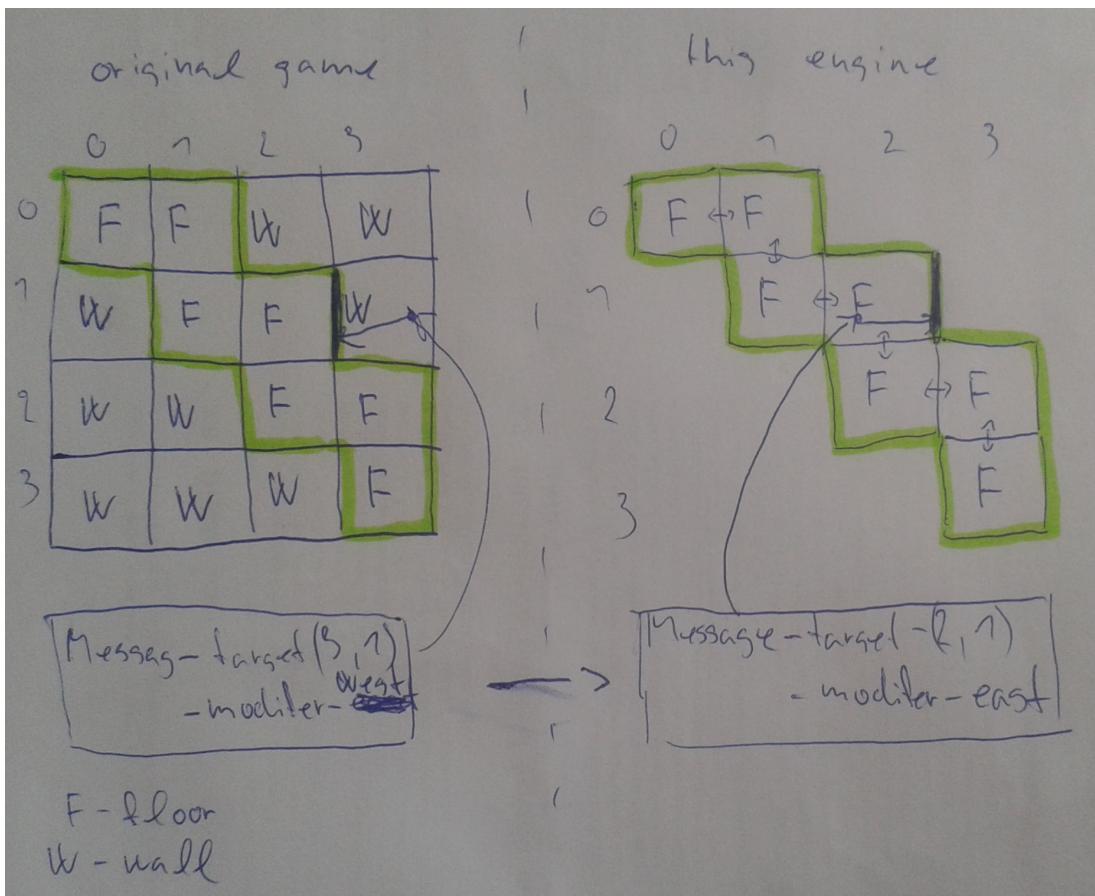

Obrázek 2.5: Ilustrace funkce jádra enginu.

2.6 Reprezentace dlaždic

V originální hře jsou dlaždice vždy uloženy v obdélníkovém poli (viz sekce 2.1). To znamená, že dlaždice, které nejsou využity pro chodby, jsou vždy vyplněny zdmi. Jelikož jedním z cílů této práce je udělat engine co nejrozšířitelnější (viz cíl práce 3), rozhodli jsme se tento problém vyřešit o něco obecněji. Mezi dlaždicemi jsou vazby, které s nimi dohromady tvoří obousměrný orientovaný graf. Nicméně, pro dlaždice stále platí, že musí být uspořádané do mřížky. Každá z dlaždic má potom stále nejvýše čtyři sousedy. Tato reprezentace pro hodně řídké mapy může ušetřit nějakou paměť. Nicméně důležitější je, že při takové reprezentaci lze jednoduše získat sousedy pouze ze znalosti konkrétní dlaždice. V takové podobě by také bylo jednoduší, engine upravit tak, aby dlaždice nemusely být na mřížce a aby mohly mít více sousedů.

Předchozí rozhodnutí také vede k tomu, že již nejsou potřeba dlaždice typu zed' (viz obr. 2.6), jelikož její stěny můžou být definovány ve dlaždicích typu podlahy. Při vytváření podlahy je pak nutné čist i její sousední dlaždice. Pokud je soused daným směrem zed', vytvoří se na této straně stěna a soused není nastaven. V opačném případě je soused nastaven na odpovídající dlaždici. Zprávy původně cílené zdí je také třeba posílat na odpovídající dlaždice podlahy. Tato reprezentace zdí opět vede k vyšší flexibilitě, jelikož případné místo využité původními dlaždicemi typu zdi lze využít jiným způsobem, což by jinak nebylo možné.

Obrázek 2.6: Uložení dlaždic v originálním vs tomto enginu.

Když jsou tedy stěny součástí dlaždic, dalším problémem je jejich reprezentace. Buděj možné, aby se o vše spjaté se stěnami starala přímo dlaždice a nebo je možné tyto části delegovat do zvláštních objektů. Ze začátku byl v enginu použit první zmiňovaný způsob. Ukazovalo se ale, že tato reprezentace není příliš vhodná, protože potom samotná dlaždice řeší věci, které k ní přímo nenáleží. Nakonec tato reprezentace byla změněna a v enginu byla použita druhá zmiňovaná možnost. Vedlo k ní zejména oddělení zobrazovací vrstvy vrstvy od logické. Výhoda tohoto přístupu byla kromě samotného oddělení kódu i možnost znova použití kódu za pomocí dědičnosti. Například stěna, která obsahuje přepínač může dědit z normální prázdné stěny. Nicméně ukázala se i nevýhoda tohoto přístupu. A to že komunikace směrem ze stěny k dlaždici je trochu těžkopádná. Buděj by bylo zapotřebí předat zdi referenci na jejich rodičovské dlaždice nebo se museli použít události. Pokud to bylo v některých případech nutné, přiklonili jsem se k použití událostí.

2.7 Přepínače

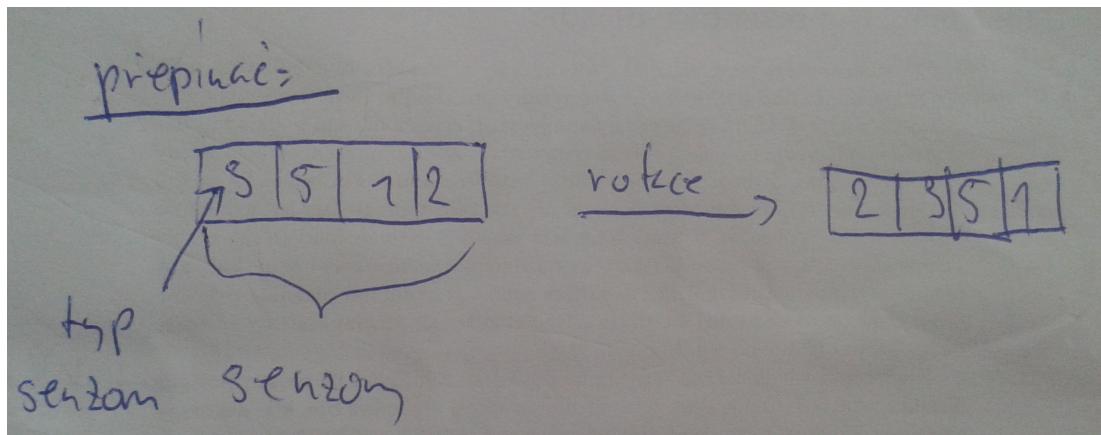
Přepínače tvoří základní mechaniky v herních úrovních Dungeon Masteru. Přepínače mohou být buď na stěnách nebo na podlaze. Na stěnách je lze aktivovat kliknutím myši a na podlaze potom přesunutím hráče na dlaždici s přepínačem. Aktivace pak ještě může být podmíněna dalšími faktory jako obsah daného typu předmětu v ruce nebo směr kterým je hráč otočen.

Ve skutečnosti se každý přepínač skládat z řady senzorů a platí, že:

- poslední senzor určuje dekoraci přepínače,
- při pokusu o aktivaci přepínače, dojde postupně k pokusu aktivace každého senzoru,
- každý senzor může definovat akci, kterou provede pokud byl aktivován.

Senzor má následující vlastnost:

- Typ - číselné označení, podle kterého originální herní engine určí způsob aktivace.
- Akce - může být buď lokální nebo vzdálená. Pro lokální akce je to zarotování sekvenční senzorů(viz obr. 2.7) přepínače nebo přidání zkušeností hráči. Pro vzdálené akce je to odeslání zprávy(viz sekce 2.1) na danou cílovou dlaždici.
- Data pro lokální resp. vzdálenou akci.
- Zpoždění - doba, po které se provede akce.
- Opačný efekt - liší se dle typu senzoru, nicméně většinou otáčí podmínu aktivace pro daný typ senzoru.
- Opakovatelnost - určuje, zda lze senzor aktivovat neomezeně krát nebo pouze jednou.
- Dekorace

Obrázek 2.7: Ilustrace rotace sekvenční senzorů.

Výše popsaný systém přepínačů přináší hned několik problémů:

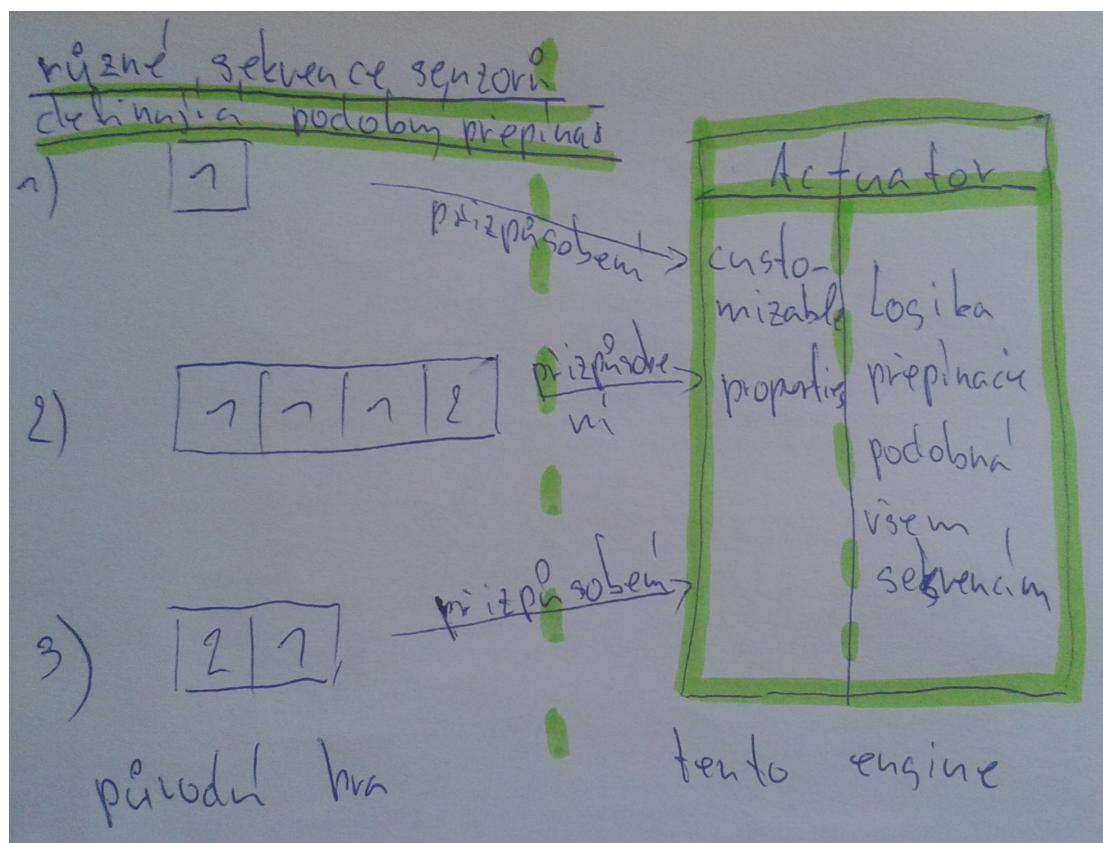
1. Z technické dokumentace[6] není vždy přesně zřejmé, jaká je aktivační podmínka senzoru pro určitý typ.
2. Jakým způsobem efektivně a přehledně rozparsovávat data senzorů, když má tolik nezávislých vlastností.
3. Jak reprezentovat přepínače v novém enginu.
4. Jakým způsobem provádět vzdálené akce.

2.7.1 Reprezentace přepínačů

První tři body problémů(viz 1, 2, 3) řeší tato sekce.

První reprezentace

Jako první způsob jsem se rozhodl vždy pro několik sekvencí senzorů původní hry vytvořit objekt, který měl stejné nebo o něco obecnější vlastnosti jak dané sekvence. Z počátku se totiž zdálo, že jen výjimečně jsou sekvence senzorů větší či složitější. Proto jsme se rozhodli vytvořit v novém enginu objekty, které mají obecnější vlastnosti, a tak mohou být použité pro několik podobných sekvencí. Dle určité sekvence senzorů se poté objektu inicializují jeho vlastnosti. Celou situaci ilustruje obr. 2.8.

Obrázek 2.8: Ilustrace transformace sekvence senzorů na objekt přepínač.

Tento způsob sice řeší problém samotné reprezentace(viz bod 3), ale později se ukázalo, že velice špatně. Například kód převádějící sekvence na přepínače je složitý a nepřehledný. Bylo také složité vytvořit přepínač podle technické dokumentace[6] tak, aby fungoval opravdu správně. Popis v dokumentaci[6] také asi není dostatečně přesný pro vytvoření tohoto úkolu. I proto čím více přepínačů jsme tímto způsobem naimplementovali, tím více se ukazovalo problémů. Nakonec jsme dospěli k závěru, že tento způsob reprezentace je nemožný.

Druha reprezentace

Tato reprezentace se snažila vyřešit problém nepřehlednosti(viz bod 2) kódu převádějícího sekvence na objekty přepínačů. Proto je i zde použit typ objektu přepínač z první reprezentace v sekci 2.7.1. Parsování sekvence senzorů jsem se rozhodl udělat pomocí konečného automatu. Tedy tak, že pro každý objekt přepínače existovaly předdefinované sekvence senzorů. Konečný automat potom pomocí vstupní sekvence identifikoval výsledný objekt přepínače. Při inicializaci objektu přepínače zde pak byla sekvence jasně definovaná, což řešilo problém s přehledností (viz bod 2). Později se nicméně ukázalo, že i malá změna v sekvenci senzorů může generovat podobný objekt. Takže by bylo třeba spoustu předdefinovaných šablon, které se lišily ve drobnostech. Tím se ukázalo, že tento přístup není dostatečně obecný a nelze tedy použít.

Třetí reprezentace - výsledná

Tato reprezentace se tedy oproti předchozím snažila přiblížit co nejvíce k systému použitém v enginu originální hry. K dosažení tohoto cíle jsme se rozhodli použít dekomplikované zdrojové kódy[9] hry. Tím je vyřešen problém nedostatečné dokumentace ve věci přepínačů(viz bod 1).

Vytvořili jsme tedy objekt přepínač, který má v sobě sekvenci senzorů, tak jako tomu je v originální hře. Tím je vyřešen i problém nepřehlednosti převodního kód(viz bod 2), jelikož jsou tyto reprezentace téměř identické. S využitím zdrojových kódů jsme vytvořili odpovídající objektově orientovaný kód v jazyce C#. Tato reprezentace tak zajišťuje maximální korektnost implementace a přitom poskytuje možnost rozšíření - což je jedním z cílů(viz cíl práce 3) této práce. Je tedy možné vytvořit nové senzory, které budou mít vlastní aktivační podmínky, a ty pak použít v přepínačích. V originálním enginu je toto rozšiřování jen značně omezené, jednotlivé typy senzorů se tam odlišují jednobajtovým číselným identifikátorem. Nicméně, jelikož jsme nechtěli rozšiřování enginu limitovat pouze na tento způsob vytváření senzorů, je si možné vytvořit přepínač, který bude fungovat na úplně jiné bázi. Takže případné nové přepínače nemusí vůbec senzory používat.

2.7.2 Reprezentace zprávy přepínače

Jak již bylo řečeno(viz sekce 2.1), celý systém mechanik herních úrovní je závislý na posílání zpráv. V originální hře je cíl odeslané zprávy vázán na souřadnice dlaždice, na kterou se má zpráva odeslat. Jelikož jsme se v enginu nechtěli vázat na tyto pevné souřadnice, rozhodli jsem se namísto nich cílovou dlaždici identifikovat její referencí. To by případně ulehčilo práci při transformaci enginu tak, aby dlaždice mohly mít více sousedů nebo aby nemusely být na pevné mřížce(viz sekce 2.6). Při takovéto reprezentaci nicméně může nastává problém s inicializací dlaždic a přepínačů(viz sekce 2.13).

V originální hře lze mezi dlaždicemi posílat pouze jeden typ zprávy. Jelikož cílem této práce je udělat engine co nejrozšířitelnější(viz cíl práce 3), engine poskytuje za určitých podmínek používat i jiné typy zpráv. Těmito podmínkami jsou:

- Vlastní zprávy lze zasílat pouze vlastně vytvořením dlaždicím, které na daný typ zprávy musí být připraveny.
- Všechny dlaždice musí umět přijímat originální typ zprávy - nicméně nemusí na ně reagovat.
- Třída reprezentující vlastní zprávu musí být potomkem originální zprávy v hierarchii dědičnosti jazyka C#.

2.8 Reprezentace entit

V originální hře existují pouze dva typy živých objektů, tj. nepřátelské entity a šampioni. Za účelem udělat engine co nejrozšířitelnější(viz cíl práce 3) jsme se rozhodli pro živé objekty vytvořit následující abstrakci. Entitou je v tomto enginu každý objekt, s jehož vlastnostmi může interagovat nějaká akce(viz sekce 2.2.1). Například akce útok může entitu zranit nebo poškodit - pokud je neživá. Entity se dále dělí na živé a neživé. Příkladem v enginu použité neživé entity jsou dveře, které je možné rozbit útokem. Živé entity tedy disponují následujícími vlastnostmi.

- vlastnosti - jsou to vlastnosti jako zdraví, odolnost, atd. (viz sekce 2),
- dovednosti - to ve výsledku znamená, že jsou schopny používat akce,
- relaci vůči ostatním živým entitám - určuje, zda jsou vůči daným entitám přátelské či nepřátelské,
- části těla a inventáře,
- definují, jaké část dlaždic mohou zaujmít.

Každý z těchto bodů lze rozšířit, což může být užitečné v případě použití enginu pro implementaci jiné hry než Dungeon Master.

2.8.1 Vlastnosti

V původní hře jsou vlastnosti šampionů(viz sekce 2) a nepřátelských entit(viz sekce ??) pevně definované. Několik vlastností nepřátelských entit je odlišných od tě šampionových, nicméně ve většině se shodují. S těmito odlišnostmi musí počítat akce, které modifikují vlastnosti entit. Pokud entita nějakou vlastností nedisponuje, je vrácena vlastnost se základní hodnotou. Například pokud provádíme akci útok magickou ohnivou koulí a entita nemá žádnou z vlastností odolnost proti magii či odolnost proti ohni - jsou tyto vlastnosti v základním stavu. Útok akce tedy není v tomto případě nijak modifikován.

2.8.2 Dovednosti

Dovednosti šampionů jsou stejně jako jejich vlastnosti v originální hře pevně definovány(viz sekce 2). I v tomto bodě se nový engine snaží o větší dynamičnost. Opět platí, že každá entita nemusí mít všechny dovednosti. Pokud určitou

dovednost entita nemá, vrátí se její hodnota s úrovní nula. V originální hře jsou dva typy dovedností a to základní a nebo skryté. Pokud některá akce vylepšuje skrytou dovednost rozdíl se získané zkušenosti mezi obě dovednosti(viz sekce 2). Tento koncept schopností není v enginu vyžadován a záleží potom na konkrétní implementaci dovednosti. Konkrétní implementace také specifikuje množství zkušeností nutné pro získání nových úrovní. Implementace dovedností pro hru Dungeon Master odpovídá implementaci nalezené ve zdrojových kódech hry.[9].

2.8.3 Relace mezi entitami

Další funkci kterou oproti originálu engine umožňuje je definovat pro entity jejich nepřátelé. Každá živá entita má token identifikující skupinu. Entity v této skupině jsou mezi sebou přátelské. Každá entita si může nadefinovat svoje nepřátelské tokeny. Podle vzoru originálu jsou v hře pouze dva relační tokeny - první pro šampiony a druhý pro nepřátelské entity. Nicméně celý tento systém je navržen právě pro stanovení obecnějších vztahů mezi entitami a to může být aplikováno v libovolném rozšíření hry.

2.8.4 Tělo a inventáře

Každá živá entita má definované její části těla. Oproti originálu, kde se řeší pouze části těla šampionů, zde je možné definovat tělo pro každou entitu. Je tak možné pracovat s částmi těla entit, které nemají humanoidní formu. Některé části těla se dají použít jako úložiště předmětů, ty potom mají nadefinováno s jakým typem úložiště jsou kompatibilní. Tato reprezentace dává dobrý smysl. Například pokud máme lidskou část těla - nohy. A medvěd část těla - nohy. Tak lidské kalhoty by měli jít nasadit pouze na lidské nohy, nikoliv medvěd. Naopak medvěd chrániče na nohy půjdou dát pouze na nohy medvěd. Takto pokročilejší mechanismy v originální hře nejsou použity, předměty tam mohou sbírat pouze šampioni. Nicméně při použití tohoto enginu k implementaci jiné hry jsou tyto mechanismy k dispozici.

Předměty lze pak dále ukládat do dalších úložných prostorů. O velikosti a typu těchto úložišť opět rozhoduje tvůrce konkrétních entit. Nicméně stejně tak jako v originální hře, i tato instance má implementované úložiště pouze pro šampiony. Mezi taktové úložiště patří například batoh, kapsa, truhla, toulec atd.

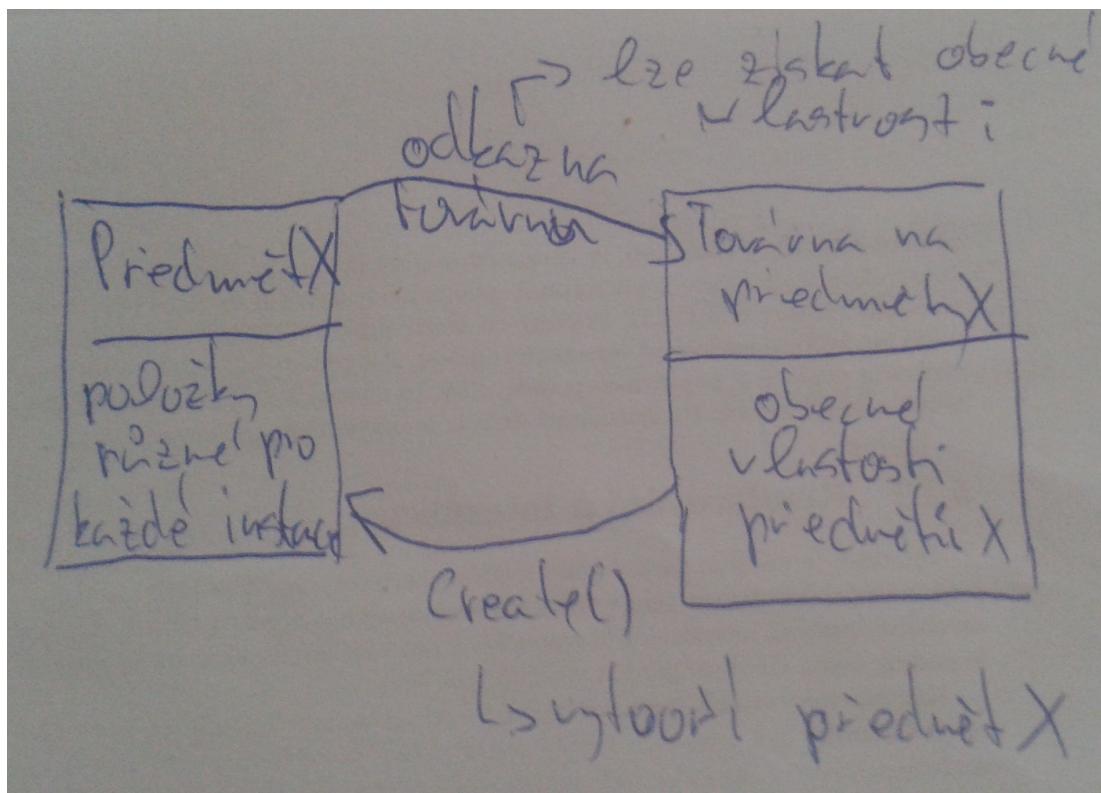
2.9 Reprezentace předmětů

V herních úrovních jsou různě rozmístěné předměty, které lze sbírat a ukládat si je do inventářů šampionů. Každý takový předmět náleží do nějaké kategorie(zbraň, lektvar, atd. - viz sekce 2.1). Každá tato kategorie pak obsahuje několik typů předmětů. Pro každý typ předmětu pak existuje jednoznačný globální identifikátor(viz sekce 2.2.2). Identifikátory jsou použité například v přepínačích pro identifikaci typu předmětu, dle kterého se pak rozhodnou zda se aktivovat či nikoliv. Platí tedy, že všechny instance daného typu předmětu mají stejný identifikátor.

Z počátku jsme pro stanovení identifikátorů zvolili stejnou strategii jako tvůrci originální hry, tedy každá instance měla daný číselný identifikátor.

Nicméně takto zvolený způsob reprezentace identifikátorů by byl nepřehledný pro případné rozšiřitele, jelikož by nemuselo být jasné, které identifikátory už jsou obsazeny a které nikoliv. Dále v počátcích každá instance předmětu měla všechny jeho vlastnosti a to i ty, které byly společné pro všechny instance daného typu(viz sekce 2.2.2).

Pro splnění cíle 3 této práce bylo zapotřebí reprezentaci předmětů vylepšit. Řešením problému bylo delegování společných vlastností předmětů do zvláštních tříd(viz obr. 2.9), které odpovídají jednotlivým identifikátorům. Tyto třídy navíc slouží jako továrny na předměty daného typu. Reference na konkrétní instanci třídy pak slouží jako identifikátor. To ale znamená, že reference na tyto továrny jsou potřeba pro vytváření přepínačů. Z toho důvodu je součástí jádra enginu objekt obsahující všechny továrny splňující tento vzor(viz sekce 2.5).

Obrázek 2.9: Ilustrace vztahu objektů a jejich továren.

Každá továrna na předměty má také následující vlastnosti:

- hmotnost,
- jméno,
- kombo - definuje akce, které lze s předměty provádět,
- definice míst v inventáři, kam lze předmět uložit.

2.10 Reprezentace komb a akcí

Každý typ akce definuje svoji továrnu, která je uložena v jádře enginu(viz sekce 2.5) - jako je tomu v případě předmětů. Tyto továrny obsahují vlastnosti(viz

sekce 2.2.1) o dané akci, které také určují požadavky pro provedení dané akce. Pomocí továrny lze pak vytvořit samotný objekt reprezentující konkrétní danou akci, kterou lze následně vyvolat určitým směrem(sever, východ, jih, západ). Jak podmínky vytvoření akce, tak její provedení je naimplementováno dle dekompilovaných zdrojových kódů[9] originální hry. Každá továrna na předměty má potom specifikovaný seznam továren akcí, které lze s předměty provádět.

2.11 Reprezentace

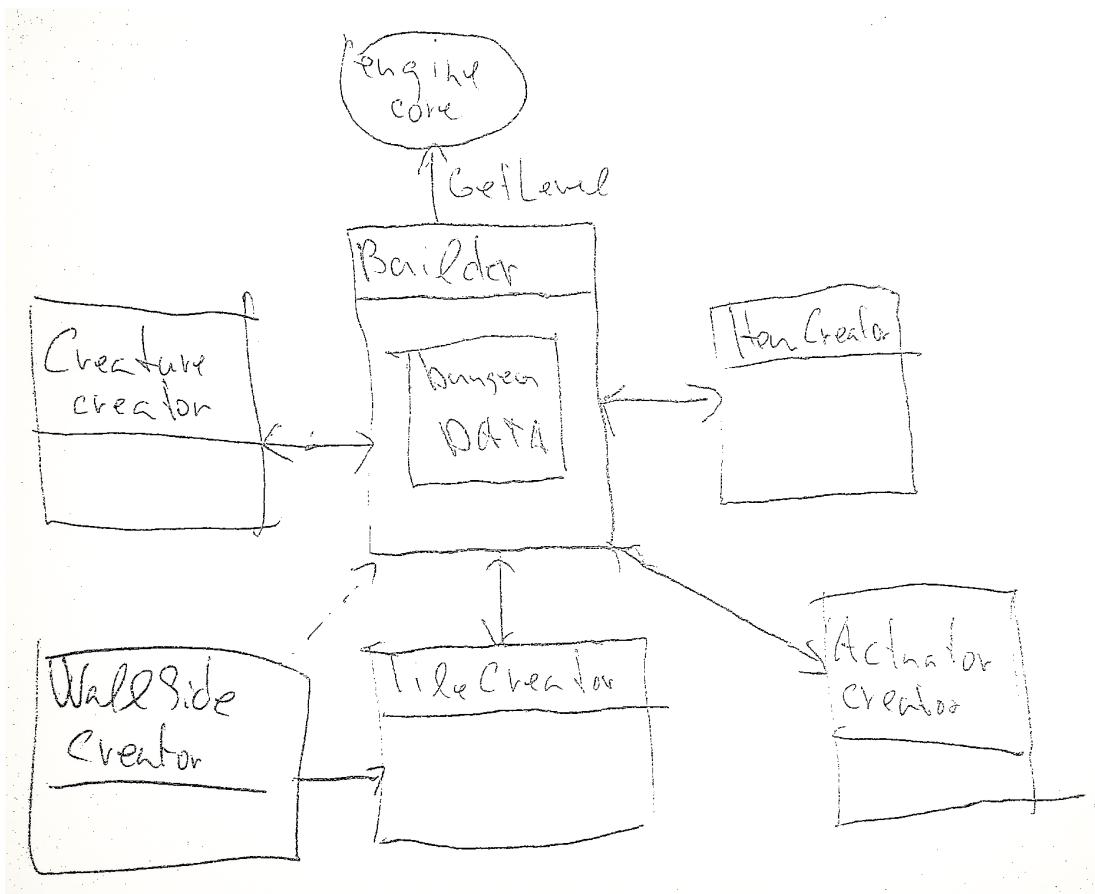
V jádře enginu jsou uloženy všechny symboly, včetně power symbolů(viz sekce 2.2.3). Tyto symboly mají definovány, kolik je třeba many pro jejich vyvolání při daném power levelu. Každé kouzlo potom definuje svoji továrnu, která je rovněž uložena v jádře enginu(viz sekce 2.5) - stejně jako je tomu v případě předmětů a akcí. Objekt reprezentující kouzlo lze pak opět vytvořit pomocí jeho továrny. Pro vyvolání kouzla je potom třeba určit směr a entitu, která kouzlo vyvolává. Chování vyvolávání a provádění kouzel je opět naimplementováno dle dekompilovaných zdrojových kódů[9] originální hry. Modifikace vlastnosti entity při vyvolávání symbolů kouzla pak zajišťuje speciální manager.

2.12 Builder herních úrovní

Aby bylo možné sestavovat herní úrovně z různých vstupní formátů(viz cíl práce 4) bylo nutné tuto část vyčlenit do samostatného objektu, který je pak předán jádru enginu(viz sekce 2.5). Tento objekt budeme dále nazývat tzv. builder. Jádro enginu pak po builderu vyžaduje vytvoření herních úrovní, přičemž mu předá sadu továren - který je rovněž uložen v jádře. Builder by se měl také starat o kešování načtených úrovní, jelikož je engine po něm může požadovat několikrát. Objekt builderu je předán jádru enginu při jeho vytváření, tímto způsobem je možné jádru předat vlastní implementaci builderu.

Tato práce obsahuje pouze jeden builder, který je schopný sestavit herní úrovně z datového objektu popsaném v sekci 2.3. V sekci 2.6 se došlo k závěru, že dlaždice zdí nebudou v tomto enginu existovat. Z toho důvodu jsme se v prvních fázích projektu rozhodli při vytváření herní úrovně procházet pouze dlaždice, které jsou od pozice hráče přístupné. Toho bylo docíleno použitím algoritmu prohledávání do hloubky. Nicméně později se ukázalo, že některé nepřístupné části herní úrovně jsou používané teleporty nebo přepínači. Z toho důvodu se od tohoto způsobu procházení dat dlaždic upustilo a nyní se procházejí postupně všechny dlaždice.

Pro transformování dat na objekty srozumitelné enginu se používají ještě další pomocné subbuildery(viz obr. 2.10). Samotné sestavování herní úrovně potom probíhá následovně. V cyklu jsou vytvářeny všechny dlaždice - přitom se za pomocí továren z jádra enginu provádí vytváření veškerých objektů, které dlaždice obsahuje.

Obrázek 2.10: Ilustrace struktury builderu.

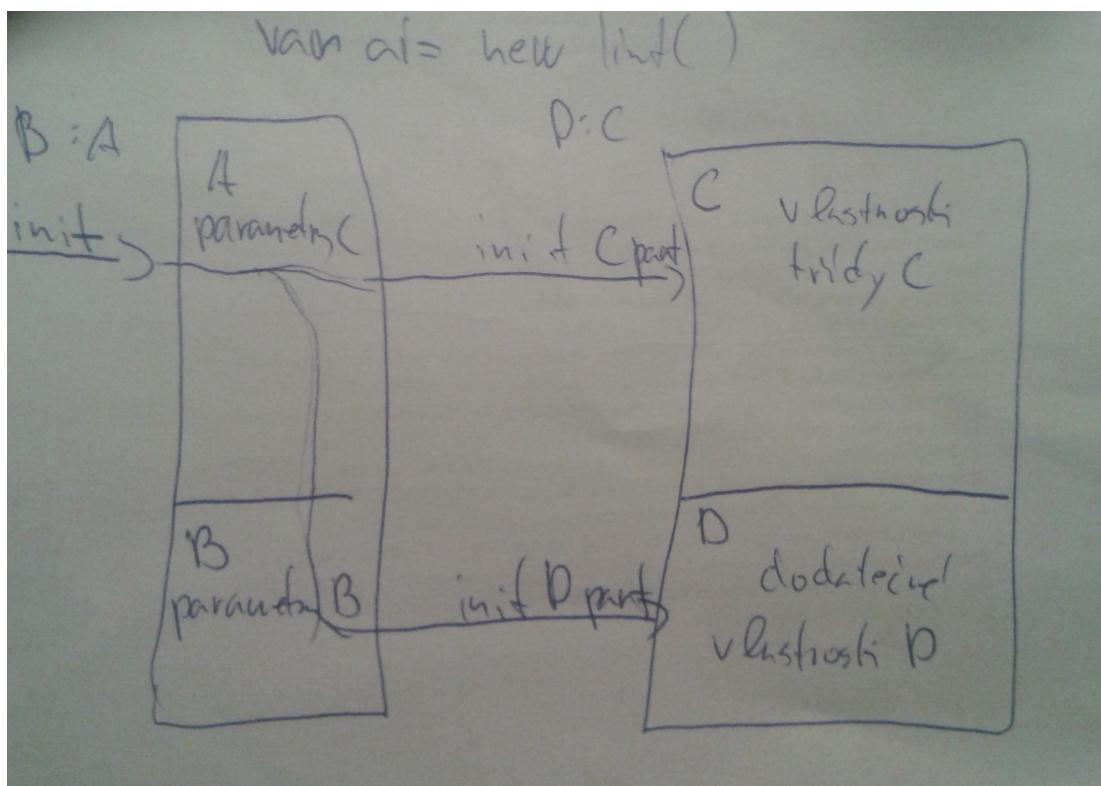
2.13 Inicializace objektů

Tento projekt si klade za cíl(viz cíl práce 3) vytvořit co nejlepší objektový návrh. Jedním z faktorů, který by měl takový návrh zahrnovat je, že veřejné budou jen nezbytně nutné položky tříd. Na to navazuje problém s inicializací takových tříd. Například přepínače potřebují referenci na cílovou dlaždici, ale zároveň jsou obsahem dlaždic, je tedy třeba oddělit fázi inicializace dlaždic od inicializace přepínačů. Nicméně potom nelze přepínače předat do dlaždic v konstruktoru a tím pádem je pro tuto akci třeba vytvořit veřejnou funkci nebo vlastnost, která tak provede. Tato funkce pak narušuje náš cíl, protože tuto funkci může kdokoliv zvoleť později, kdy už to není validní. Z toho důvodu jsme přišli s konceptem tzv. inicializátorů.

Inicializátor je datová třída obsahující vlastnosti, které by běžně byly parametry konstruktoru inicializovaného objektu. Místo těchto parametrů je do konstruktoru předán inicializátor, který má také události vyvolané při inicializaci a při dokončení inicializace. Třída beroucí inicializátor jako parametr konstruktoru se zaregistrouje na tyto události a tím pádem není nutná žádná přebytečná položka ve třídě pro inicializátor. Události jsou pak volané skrze metodu v inicializátoru. Inicializátorem inicializovaná třída si z něj nakopíruje parametry a odhlásí událost. Od té chvíle už není možné třídu modifikovat. Data inicializátoru se tedy mohou postupně naplňovat a po jejich naplnění se inicializace provede zavolením jejich metod. S využitím a asynchronních metod, je navíc možné vyvolat

inicializaci prvku (např. přepínačů, které potřebují reference na dlaždice) již při vytváření dlaždic. Což vede k přehlednějšímu kódu a celkově k inicializaci cyklických struktur bez nutnosti přebytečných veřejných položek.

S využitím dědičnosti inicializátorů je možné nasimulovat volání rutin konstruktorů, tak jak je v C# běžné. Na každé úrovní dědičnosti se využijí některé vlastnosti inicializátoru. Nechť inicializátor B je potomek inicializátoru A v hierarchii dědičnosti. A nechť C a D jsou třídy, které chceme inicializovat a zároveň D je potomkem C. A také platí, že konstruktor třídy D vyžaduje inicializátor třídy B a konstruktor třídy C vyžaduje inicializátor A. Potom inicializátor B můžeme použít pro oba konstruktory tříd C i D. Přičemž na každé úrovni dědičnosti inicializátoru může být zvláštní inicializaci oznamující událost. Pokud tedy inicializátor volá inicializační události ve správném pořadí, může to nasimulovat pořadí inicializace běžné u konstruktorů. Při inicializaci dlaždic je právě tento způsob používán. Celou situaci znázorňuje obrázek 2.11.

Obrázek 2.11: Ilustrace použití inicializátoru.

2.14 Renderování a interakce

Dalším cílem (viz cíl práce 5) tohoto projektu je oddělit v enginu zobrazovací vrstvu, tak aby ji bylo možné jednoduše nahradit za jinou. Se zobrazovací vrstvou nicméně úzce souvisí jakým způsobem bude prováděna interakce s objekty, proto je v této vrstvě zahrnuta i ona. Každý objekt, který to vyžaduje má vytvořený vlastní renderer-interactor na míru. Jak renderer vypadá uvnitř je zpravidla na programátora. Nicméně obvyklý přístup je takový, že renderer má referenci na konkrétní renderovaný objekt. Podle jeho zpravidla readonly vlastnosti potom určuje chování vykreslování nebo interakce. Pokud se jedná o renderery pro sta-

tické objekty(např. dlaždice), tak se zpravidla pozicování určuje relativně vůči rodiči. Zobrazovací vrstva v tomto enginu nemá stejný grafický výstup jako originální hra, nicméně nic nebrání tomu napsat si tuto vrstvu tak, aby jí odpovídala.

3. Vývojová dokumentace

Následující sekce této kapitoly jsou určeny především pro lidi, kteří chtějí porozumět více celému enginu. Především však dobře poslouží lidem, kteří by tento engine chtěli použít pro svoji hru nebo by chtěli jen rozšířit některé části tohoto enginu Dungeon Masteru.

3.1 Jádro enginu

Jádro enginu tvoří třída `DungeonBase`, jak již bylo řečeno, stará se zejména renderování, aktualizování herních objektů, inicializaci hráče, načítání a propojování herních map. Pokud má čtenář zájem o úpravu některých z těchto věcí, je tu správně.

3.1.1 Renderování

Tato sekce slouží pro čtenáře, kteří mají zájem o reimplementaci následujících věcí:

- Způsob výběru dlaždic, které se mají používat pro aktualizaci a rendering.
- Pořadí v jakém se jednotlivé dlaždice renderují.
- Použití osvětlení a celkově nastavení grafického zařízení.
- Dosah viditelnosti
- atp.

Výběr a vykreslování použitých dlaždic

V základní verzi vždy existuje kolekce právě používaných dlaždic. Tato kolekce se znova naplní vždy, když hráč změní pozici. dlaždice se zde vyhledávají algoritmem breath first search.

Vlastní algoritmus výběru dlaždic je možný přidat poděděním třídy `DungeonBase` a overridnutím metody `UpdateVisibleTiles`. Metoda uloží do proměnné `currentVisibleTiles` vybraný seznam dlaždic. Tato proměnná je pak využívána v metodě `Draw`, kde se ale renderují v opačném pořadí kvůli průhlednosti.

Nastavení grafického zařízení

Nastavení osvětlení a celkově efektu, textury a batcheru pro vykreslovaní minimapy, se provádí v metodě `InitializeGraphics`. Jejím overridnutím je možné provést modifikace. Pokud nechcete upravovat všechny popsané věci, je doporučené zavolat nejprve funkci rodiče která data zinicializuje na základní hodnotu. Samotná minimapa se vykresluje funkcí `DrawMiniMap`, která se volá klasicky ve funkci `Draw`. Overridnutím této funkce je tedy možné například minimapu úplně odstranit, tak jako to je v originální hře. V této sekci je ještě možná dobré zmínit

proměnou **FogHorizont**, která je v základu používaná jednak jako maximální vzdálenost, po kterou jsou dlaždice hledány, a za druhé slouží v efektu jako hodnota FogHorizontu.

3.1.2 Inicializace hráče

O abstrakci různých způsobů načítání levelů se stará interface **IDungeonBuilder**. Instanci implementace tohoto rozhraní je nutné předa Dungeonu v konstruktoru. V základu se nové mapy načítají v momentu, kdy některá ze zobrazených dlaždic je dlaždice navazující na další level. Takové dlaždice jsou právě dlaždice implementující rozhraní **ILevelConnector**. Poslední tři levele získané skrze **IDungeonBuilder** jsou uložené v kolekci **ActiveLevels**. Pokud je nutné změnit strategii načítání levelů, je třeba overridovat metody **SetupLevelConnectors** popř. **ConnectLevels**. Pro změnu strategie ukládání a mazání aktivních levelů, je třeba podělit třídu **LevelCollection**. Kterou je pak nutno nastavit do vlastnosti **ActiveLevels**.

Následující sekce popisují jaké objekty lze jakým způsobem rozšířit či upravit. O tom jak takové nové objekty potom používat pojednává pozdější sekce.

3.2 Rozšiřitelnost dlaždic

3.2.1 Popis dlaždic

Nejobecnější strukturu dlaždice definuje interface **ITile**. Dlaždice tedy musí obsahovat pozici vzhledem k mřížce dlaždic a potom level, ve kterém se nachází. Tyto vlastnosti používají příšery nebo hráč k určení své pozice. Dále obsahuje vlastnosti sloužící k rozhodovaní pohybu entit, předmětů a orientaci příšer. Další částí je již zmiňovaný **LayoutManager**, který slouží k rozdělení prostoru mezi entitami na dlaždici. Podle něj se příšera či hráč rozhoduje, zda může na danou dlaždici vstoupit a obsadit, tak část jejího prostoru. Má také definované soudy, podle kterých se zase entity rozhodují při pohybu mezi dlaždicemi. Další část API slouží k modifikaci stavu dlaždice. Stav jde buď přímo nastavit pomocí volání odpovídajících funkcí nebo předáním zprávy. Poslední část obsahuje metody a události pro vstup a odchod včí z dlaždice. O volání těchto funkcí se musí statrat samy objekty, které chtějí vstoupit či odejít. Takové objekty jsou poté skrze dlaždici aktualizovány, pokud implementují rozhraní **IUpdateable**. To však již musí zařizovat jednotlivé implementace dlaždic, o niž bude řeč v další sekci.

3.2.2 Inicializace dlaždic

Jak již bylo zmíněno v analýze, k inicializaci dlaždic jsou použity tzv. inicializátory. Inicializátor obsahuje vlastnosti, které by normálně byly předány jako parametry v konstruktoru. Ovšem v moment předávaní inicializátoru do konstruktoru, inicializátor ještě nemusí být plný. Namísto toho má události **Initializing** resp. **Initialized**, které jsou vyvolány při resp. po inicializaci. Na tuto událost je třeba zaregistrovat inicializační funkci, která zkopíruje data z inicializátoru do samotného objektu. Pro každou úroveň hierarchie dědičnosti jsou určeny zvláštní vlastnosti a zvláštní inicializační události. Rodičovské události inicializátoru jsou

vždy po zdědění rodičovského inicializátory zakryty novými inicializačními událostmi pro danou proveď dědičnosti. Tento způsob je použit pouze pro inicializaci dlaždic. Pro jiné objekty, může inicializátor sloužit pouze jako objekt udržující parametry. Parametry, které jsou hned v konstruktoru inicializované. To vše záleží na konvice kterou si programátor zvolí.

3.2.3 Implementace dlaždic

O částečnou implementaci rozhraní **ITile** se stará třída **Tile**. Definuje základní layout manager, nicméně je ho popřípadě možné overridovat vlastní implementaci. Zejména se pak ale stará o inicializaci pozic na mřížce, levelu a sousedů skrze **TileInicializator**. Dále abstraktně deklaruje vlastnost **SubItems**, na jejichž objektech, které implementují **IUpdateable** volá metodu **Update** skrze metodu **Update** na dlaždici. Abstraktně deklaruje také vlastnosti **Sides**, kde těmto stranám přeposílá případné zprávy, které přišly na tuto dlaždici skrze metodu **AcceptMessageBase**. Dále implementuje také funkce pro vstup/odchod objektů tím, že vyvolá odpovídající události na dlaždici. Pokud tedy chcete volání těchto událostí zachovat, je při případném overridování metod nutné zavolat implementaci rodiče. Všechny předchozí popsané funkce je možné overridovat v potomkově a tak přizpůsobit prováděně akce.

Přímý generický potomek **Tile<TMessage>** poskytuje již zmiňovanou možnost přijímat v potomcích vlastní zprávy. Poděděním tohoto typu, specifikovaným typu zprávy v typovém parametru a následnou implementací metody **AcceptMessage** lze definovat rutinu při příjmu zprávy. Tato třída overriduje a zároveň uzavírá metodu rodič **AcceptMessageBase**, která deleguje zprávy typu **TMessage** do metody **AcceptMessage**. Naopak základní implementace metody **AcceptMessage** je zavolání právě rodičovské implementace **AcceptMessageBase**. Takže při případném overridování této funkce stojí za zamýšlení, zda-li je třeba volat implementaci rodiče či nikoliv. Všechny dlaždice, které dědí ze třídy popsané v tomto odstavci vytváří potomky dva. Jednoho pro případně rozšířitele, která ponechává typový parametr. A druhá, která definuje typový parametr na obecný typ **Message**. Ještě stojí z zmínku, že každá zpráva musí dědit právě ze třídy **Message**.

Dlaždice podlahy

Za zmínku ještě stojí přímý potomek třídy **FloorTile<TMessage>** a to **FloorTile<TMessage>**. Tato třída se stará jak o interakce, tak rendering zdi a podlahy. Stará se tady například o možnost pokládaní předmětů na zem, či u zdí do případných výklenků. Dále se stará o zobrazování a aktivování případných přepínačů. Z toho důvodu, pokud se chystáte vytvářet nějakou novou dlaždici, je dobré se zamyslet, jestli nevyužít již tuto implementaci. Nicméně nic nebrání tomu podělit přímo z **Tile<TMessage>**, pokud by tato implementace z nějakého důvodu nevyhovovala. Při drobných úpravách je zase možné třídě podstrčit pozměněné-poděděné implementace jejich stran, ať už zdí nebo podlahy. Třída deleguje veškeré akce vstupu/odchodu do samotné podlahy typu **FloorSide**. Stejně tak implementace kolekce **SubItems** se deleguje na podlahu.

Další dlaždice

Další dlaždice již převážně využívají dědičností právě již zmíněnou předchozí podlahu. Výjimkou jsou například schody. Schody jsou příkladem dlaždice, který implementuje rozhraní **ILevelConnector**, které požaduje implementaci následujících vlastností

- cílový level
- pozice cílové dlaždice v cílovém levelu

Jak už bylo zmíněno engine potom při načtení levelu nastaví poslední položku tohoto interface **NextLevelEnter** na odpovídající dlaždici. A je už na samotné dlaždici, aby při změně této vlastnosti udělala potřebné akce. U schodů je to například nastavení sousedů vedoucích do dalšího levelu. Právě zde se například hodí overridování vlastnosti **Neighbors** vlastní třídou starající se o sousedy. Tato možnost je použita ještě u jámy, kvůli propadu do nižšího levelu. Rozhraní spojující leveley je pak ještě u teleportu, kde při vstupu na teleportační dlaždici a splnění požadavku teleportu se tento objekt teleportuje na jinou dlaždici. Za zmínku ještě stojí existence rozhraní **IHasEntity**, které obsahuje vlastnost typu entity. Implementuje ho například dlaždice typu dveře, která vrací jako entity dveře. Tímto způsobem lze pak například útokem dveře rozbít, protože jsou definované jako entita s vlastností zdraví, odolnost atp. Nikde jinde v enginu toto využito není, tím více prostoru mají případní rozšířit.

3.2.4 Strany dlaždic

Jak již bylo naznačeno v předchozích sekčích, dlaždice mohou mít strany. To mohou být ať už zdi, tak i podlaha nebo strop. Každou tuto stranu reprezentuje samostatný objekt, který má samostatný renderer-interactor. Poděděním z těchto hotových tříd si lze tedy ušetřit nějakou práci. Není to však nutnost, je možné si pro své dlaždice implementovat vlastní strany implementací rozhraní **ITileSide**. Toto rozhraní vyžaduje pouze položku pro renderer a z kompatibilních důvodů pro starou verzi požaduje, aby byla schopna přijímat zprávy **Message**.

Jednotlivé implementace

Třída **TileSide** slouží jako rodič všech zdí implementovaných ve hře. Ne-reaguje nijak na interakci hráče a její renderer pouze renderuje zdi texturou na správné místo, popř. dekoraci.

Jejím přímým potomkem je třída **ActuatorTileRenderer**, ta navíc obsahuje přepínač a její renderer se navíc stará o jeho vykreslování a interakci.

Dalším potomkem je třída **TextTileSide**, jejíž renderer navíc zobrazuje na zdi text, v závislosti na tom, zda-li je viditelný. Viditelnost textu lze změnit zasláním zprávy s odpovídajícími informacemi této straně.

Předposlední a nejsložitější stranou je třída **FloorTileSide**. Tato strana obsahuje čtyři úložiště na předměty, kam je může uživatel pokládat. Je to jedno z míst, kde je potřeba komunikovat s rodičovskou dlaždicí, k tomu slouží událost **SubItemsChanged**, která se vyvolá vždy, když byl nějaký předmět odebrán nebo přidán. Pomocí enumerátoru tohoto objektu je potom možné vyenumerovat obsažené věci. Předměty lze pak na podlahu přidávat dvěma způsoby, jednak přímo

z ruky hráče pomocí renderer-interactoru do úložného prostoru na podlaze. Toto přidání opět pomocí události informuje přes podlahu rodičovskou dlaždici. Další způsob je zavolání metody **OnObjectEnter** resp. **OnObjectLeft**, které také vyvolají notifikační událost o změně a přidají objekt do nějakého prostoru. Tento způsob je použit například u teleportu, kde se vědci přidávají do dané dlaždice voláním metody **OnObjectEnter**. Tato metoda pak volá odpovídající metodu podlahy. Poslední stranou je třída **ActuatorFloorTileSide**, která pouze navíc přidává nášlapný přepínač.

3.3 Renderery

Jelikož každá dlaždice a každé strany dlaždic mají renderery, je jím čas věnovat tuto sekci. Všechny tyto objekty a mnoho dalších k tomuto účelu implementují rozhraní **IRenderable**, které pouze vyžaduje položku typu **IRenderer**. Stěžejní funkce tohoto rozhraní jsou funkce **Render** a **Interact**.

Nejdůležitější z parametrů těchto funkcí je dosavadní transformace. Tj. obsahuje složeninu transformací složenou z jednotlivých transformací na cestě z kořene stromu reprezentující závislosti renderer na sobě. Takže například kořen strumu bude renderer dlaždice, jeho syn bude strana dlaždice, její syn bude výklenek ve zdi a její syn bude předmět ve výklenku(list). Při takovéto reprezentaci se pak musí všechny renderované objekty posunout či jinak transformovat vůči jejich rodiči. Tzn. každý renderer si musí zvolit pozicovací konvenci, kterou pak musí závislé renderery dodržovat. Tento způsob renderování je požíván u statických objektu jako jsou dlaždice, zdi, výklenky a podobně. Pro pohybující objekty je používaná absolutní pozice a renderery těchto objektů transformují objekty přímo na jejich pozici. Volba mezi těmito dvěma případy je na programátora.

Renderery jsou vždy dělány na míru objektu, který mají renderovat. Tzn. často se renderer v konstruktoru inicializuje instancí s konkretním typem. Třída této instance pak má zpravidla readonly vlastnosti, podle kterých renderer určuje, co má vykreslovat. Jelikož implementovaná grafická vrstva je pouze ve formě proof of concept, je co nejjednodušší a neobsahuje například animace. Nicméně ze zde popsané povahy renderer je jasné, že toho může být dosaženo vytvořením událostí na renderovaných objektech, které si renderer zaregistrouje. Dovedu si představit, že by šla s takovýmto návrhem velmi jednoduše udělat grafická vrstva, která bude velmi pěkná, bude mít kvalitní šD modely animace. Zabralo by to jen spoustu času a byla by k tomu potřeba horda grafiků.

Při podědění nějakého rendereru je třeba zjistit dosavadní transformaci, která je normálně vypočítána v rodiči. K tomuto záměru slouží funkce **GetCurrentTransformation**, která bere jako parametr dosavadní transformaci. Poděděním jež existujícího rendereru lze ušetřit mnoho práce a opakujícího se kódu. Proto je takový přístup v této implementaci často použit. Funkce popsané na začátku sekce jsou samozřejmě virtuální a jdou overridevat, obsahují taky jeden parametr typu **object** pro případné předávaní dodatečných dat mezi renderery. Tohoto parametru není nikde v této implementaci využito.

Jelikož renderery zásadně mění vzhled a pozici všech věcí, je nutné tuto vrstvu propojit i s interakcemi. Interakční funkce má skrze parametr typu **ILeader** přístup k položce interactor, která je typu **object**. Daný renderer musí vědět, pro jaký typ interactoru je a na ten si ho musí vhodně přetytovat. V této implementaci je

použit paprsek (**Ray**). Celý tento koncept interactoru by šel sice udělat genericky, ale prolínal by se celou strukturou rendererů a z toho důvodu jsem se rozhodl v tomto místě ustoupit. A udělat situaci jednodušší na úkor kontroly za překladu.

3.4 Přepínače

3.4.1 Úvod

Jak již bylo řečeno, přepínače se skládají z jednotlivých senzorů. Senzory pak mohou provádět následující akce:

- změna stavu dlaždice
- proházení senzorů přepínače
- přidání zkušeností hráči

Senzory mohou být aktivovány:

- Kliknutím na dekoraci senzoru, pokud je senzor na zdi a je to poslední senzor přepínače.
- Zprávou od vyslanou jiným senzorem.

Tento typ přepínačů odpovídá přepínačům v původní hře.

Dále engine povoluje nové přepínače, který nemusí používat senzory. Je tedy čistě na programátora, jakým způsobem se bude přepínač aktivovat.

3.4.2 Implementace přepínačů se senzory

Za přepínačem stojí navenek interface **IActuatorX**. Toto rozhraní pouze vyžaduje API pro příjem zpráv typu **Message** pro dodržení kompatibility s původní hrou. Jelikož ostatní aktivace záleží na typu přepínače. Protože například nášlapný přepínač se aktivuje jiným způsobem než přepínač na zdi.

Implementace senzorů

Senzory provádějí samotné akce přepínačů popsané v úvodu. Odpovídající akce jsou provedeny pouze pokud byl daný senzor aktivován. Po kliknutí na přepínač, dojde postupně u všech senzorů o pokus jejich aktivace. Každý typ senzoru má jinou podmínu aktivace. Senzory se dělí na senzory použité na podlaze, na zdi a na speciální tzv. logické senzory.

Hlavní třídou reprezentující přepínač je třída **SensorX**. Tato třída obsahuje některé společné funkce, které může využít každý potomek. Dále také definuje vlastnosti, které lze rozdělit do tří skupin. Tyto vlastnosti jsou inicializovány inicializátorem, který slouží pouze jako datový nosič. Jde o inicializátor typu **SensorInitializerX**. Pro použití v potomcích se můžou použít poděděné verze tohoto inicializátoru. Následuje seznam vlastností.

Obecné vlastnosti:

- Opoždění akce - čas v milisekundách, po kterém se provede případná akce

- Informace, zda-li je efekt určen lokálně pro rodičovskou dlaždici, či pro nějakou jinou.
- Flag opakovatelnost - každý senzor ji používá trochu jinak, ale většinou pokud je true, tak se obrátí cílová akce
- Na jedno použití - senzor se po první aktivaci zablokuje, a není dále používán.
- Flag určující, zda po aktivaci dojde k přehrání zvuku. (v tomto enginu není použit)

Vlastnosti pro lokální akci:

- Flag určující, zda-li se má seznam senzorů při aktivaci zarotovat.
- Flag určující, zda-li se mají hráči po aktivaci přidat zkušenosti.

Vlastnosti pro vzdálenou akci:

- Efekt - Určuje jaký efekt má odeslaná zpráva po aktivaci. (Akce může být obrácená pomocí flagu popsaného v obecných vlastnostech) Hodnoty efektu jsou následující:
  - Aktivace
  - Deaktivace
  - Přepnutí stavu
  - Drž - Tento stav nelze odeslat ve zprávě a je na senzoru, aby ho interpretoval pomocí aktivace či deaktivace.
- Směr použitý v odesланé zprávě. Směr může být interpretován jako číslo. (Lze získat pomocí **MapDirection.Index**)
- Reference na cílovou dlaždici.

Kromě předchozích vlastností obsahuje tato třída funkce pro vykonání akcí senzorů. Funkce **TriggerEffect** odešle zprávu podle vlastností senzoru na danou pozici, pokud je cíl vzdálený. Jinak provede akci pro lokální efekt. Lokální efekt lze také vykonat přímo zavoláním funkce **TriggerLocalEffect**. Tyto funkce lze použít pouze v potomcích.

Dále se senzory dělí na senzory použité na zemi resp. na zdi. Tomu odpovídají třídy **FloorSensor** a **WallSensor**. Obě tyto třídy mají funkci **TryTrigger**, která se stará o provedení případného efektu. Zda-li se efekt provede stanoví funkce **TryInteract**. Pro každou variantu mají funkce odlišné parametry. Pokud tedy chcete vytvořit vlastní senzor, implementujte funkci **TryInteract**. Tato funkce bude volána z funkce **TryTrigger** a bude tedy dělat obecnou funkcionalitu odeslání zprávy a určení výsledného efektu zprávy. Pokud chcete změnit i tuto funkcionalitu, poskytněte vlastní implementaci i pro tuto funkci.

Kromě předchozích senzorů ještě existují tzv. logické senzory. První z nich je **LogicGateSensor**, který funguje jako logické hradlo. Celkem má k dispozici osm bitů. Čtyři nich jsou nastaveny na nějaké hodnoty a ostatní na nuly.

S druhou čtvericí lze manipulovat pomocí zpráv. Index směru zprávy určuje kolikátý bit se má ovlivnit. A tento bit je pak ovlivněn akcí zprávy. Pokud se pak stane, že jsou obě čtveřice stejné, je vyvolaný efekt senzoru. Dalším senzorem je **CounterSensor**, který má dané číslo. Aktivační zprávy toto číslo poté navyšují a deaktivace zprávy ho snižují. Pokud je číslo nula, je vyvolaný efekt.

Implementace přepínačů používající senzory

Rodiče všech přepínačů kompatibilních originální hře tvoří třída **Actuator**. Tato třída poskytuje pouze společnou rutinu pro zarotování senzory přepínače. Lze vyvolat pouze z potomků. Zda-li se mají senzory zarotovat určuje dle vlastnosti **Rotate**, která se poté nastaví na false. Tato funkce se volá z potomků pokud proběhl pokus o aktivaci nějakého senzoru.

Prvním potomkem předchozí třídy je třída **FloorActuator**, která může obsahovat pouze senzory určené na podlahu tj. **FloorSensor**. Pokus o její aktivaci se provádí funkcí **Trigger**. Jako první parametr se jí předává objekt, který vstupuje/odchází z dlaždice. Potom seznam všech objektů na dlaždici a naposled informace zda objekt vstupuje či vystupuje. Pro přepínač je vytvořena speciální podlaha **ActuatorFloorSide**, která se stará o volání zmíněné funkce.

Dalším potomkem je třída **WallActuator**, která může obdobně obsahovat pouze senzory určené na zeď tj. **FloorSensor**. Pokus o její aktivaci se provádí opět funkcí **Trigger**, která bere jediný parametr typu **ILeader**. Pro přepínač již není vytvořena žádná speciální strana dlaždice, ale je použita strana přijímající obecné přepínače **ActuatorWallTileSide**. Funkce **Trigger** je pak volána skrze renderer dané strany.

Poslední speciální implementací je třída **LogicActuator**, která může obsahovat již zmíněné logické senzory. O komunikaci s jejími senzory se stará rodič, pomocí zasílání zpráv. Pro tento přepínač je vytvořena speciální dlaždice, která není odnikud přístupná. Tato dlaždice je reprezentovaná třídou **LogicTile**.

3.4.3 Implementace obecných přepínačů

Tato sekce pojednává přepínačích, které ke své funkci nepoužívají senzory. Jejich vznik byl podnícen snahou, dát programátorovi větší svobodu při tvorbě přepínačů, nicméně zároveň řeší následující problém. Kromě standardních dekorací v se v dungeonu vyskytují dekorace, které provádějí nějakou funkci po kliknutí na ně. K tému dekoracím však v originální hře nenáleží žádné senzory. Jedná se o tzv. náhodné dekorace, kdy každá zeď má definováno, zda může obsahovat náhodné dekorace. Při generování mapy se pak s určitou pravděpodobností dekorace na zeď dá či nikoliv. Z toho důvodu tento engine neobsahuje stejně dekorace na stejných místech, protože není znám náhodný generátor k tomu použitý. Nicméně zpět k problému akcí po kliknutí na dekoraci. Studii dekomplikovaného kódu originální hry (viz.[9]) se ukázalo, že některé akce jsou fixovány na konkrétní typy dekorací. Takže například v dekorace s výklenky mají napevno implementovaný kód umožňující vkládaní předmětů do výklenku. Dalším příkladem jsou fontánky, které naplňují lahve s vodou. Posledním příkladem speciální dekorace je Vi Altair výklenek, který dokáže po vložení kostí oživit šampiona. Jelikož tyto dekorace mohou být i součástí senzorů, bylo zapotřebí udělat kolem samotných

dekorací wrapery, které zajišťují případné akce. Tyto wrapery jsou tedy implementací přepínačů tj. rozhraní **IActuatorX**, kdy dekorace bez akce neprovádějí žádnou akci a dekorace s nějakou akcí danou akci provádějí. O samotné vyvolání interakce se opět musí postarat renderery. Takže zmiňované senzory jsou vlastně přepínače v přepínačích.

Obecné přepínače tedy nemají nikterak napevno zvolený formát, je čistě na programátora, jak implementuje uvnitř jejich funkci a jakým způsobem bude s přepínači prováděna interakce. Existující implementace tedy jsou **DecorationItem**, která neprovádí žádnou interakci, ale pouze rendering o který se stará **DecorationRenderer**. Dále jde o třídu **Alcove**, která reprezentuje výklenek a má odpovídající **AlcoveRenderer**. A poslední z nich je **ViAltairAlcove**, který dědí ze třídy **Alcove** a stará se o již zmiňovanou reinkarnaci šampionů.

3.5 Herní entity

Za deklarací neživých entit stojí rozhraní **IEntity**. Definuje pouze funkci pro získání vlastnosti dané entity. Za živými entitami stojí naopak rozhraní **ILiveEntity**, která navíc disponuje funkcí pro získání schopností. Dále deklaruje:

- tělo entity
- způsob rozmístění entity na dlaždici
- relace s dalšími entitami

3.5.1 Implementace vlastností entit

Vlastnost deklaruje rozhraní **IProperty**. Nejprve obsahuje vlastnost **Value**, která stanovuje nynější hodnotu dané vlastnosti. Tato hodnota je jako jediná možná měnit z venčí. V jejím getteru a setteru se typicky provádějí kontroly okrajových hodnot a případné reakce na ně. Další vlastností je **BaseValue**, což je nejvyšší hodnota, které může vlastnost nabýt, pokud není nějak modifikovaná. Maximální hodnotu včetně modifikací určuje vlastnost **MaxValue**. Poslední vlastností je **AdditionalValues**, která shromažďuje právě dané modifikace. Je to sekvence typu **IEntityPropertyEffect**, která definuje hodnotu a typ hodnoty. Poslední vlastností je již zmíněný typ vlastnosti. Jednotlivé typy vlastností jsou definovány jako reference na třídy implementující rozhraní **IPropertyFactory**. Entita na základě tohoto typu potom vrátí příslušné vlastnosti. Typem může být jakákoli třída implementující toto rozhraní, nicméně typická taková třída nemá žádné položky. Proto existuje generická třída **PropertyFactory**, která bere jako typový parametr právě typ alespoň **IProperty**. Tato třída se řídí vzorem singleton, jejíž jediná instance lze získat přes statickou položkou **Instance**. Takto lze pak generovat typy pomocí samotné třídy reprezentující vlastnosti, takže není nutné deklarovat stále nové třídy, které nic nedělají.

Za zmínku ještě stojí částečná implementace rozhraní **IProperty** a to třída **Property**. Tato třída definuje maximální hodnotu jako součet základních hodnoty a sumu modifikujících hodnot. Dále Při nastavení konkrétní hodnoty oře-

zává hodnotu do povoleného intervalu to je mezi nulou a maximální hodnotou. Také definuje událost vyvolanou při změně hodnoty. A naposledy definuje kolekci modifikujících hodnot jako `HashSet<T>`. Všechny vlastnosti jsou deklarovány abstraktně nebo virtuálně. Tato třída lze použít k usnadnění implementace vlastností.

Některé vlastnosti mohou požadovat přístup k jiným vlastnostem či přístup k samotné rodičovské entitě. V takovém případě je čistě na programátora, jak takového cíle dosáhne. Typicky se v takovém případě předá v konstruktoru potřebná vlastnost nebo se vytvoří událost, která danou závislost deleguje vně.

Seznam předdefinovaných vlastností je možné najít ve jemném prostoru `DungeonMasterEngine.DungeonContent.Entity.Properties`. Jak již bylo zmíněno, může nastat, že daná entita vlastnost neobsahuje. V takovém případě je dobré kvůli dodržení konzistentnosti vracet předdefinovanou instanci třídy `EmptyProperty`. Nicméně rozhodně to není povinností při všech použití enginu.

3.5.2 Implementace schopností entit

Schopnosti deklaruje rozhraní `ISkill`. První vlastností tohoto rozhraní je `SkillLevel`, která udává úroveň, na které je daná schopnost. Do této hodnoty jsou započítány i úrovně získané například kouzelnými předměty. Hodnotu bez těchto extra úrovní určuje vlastnost `BaseSkillLevel`. Dále obsahuje vlastnosti `Experience` a `TemporaryExperience` určující dosavadní hodnotu zkušeností. Dále obsahuje vlastnost `BaseSkill`, což je reference na základní(viz. analýza) schopnost. Pokud je daná schopnost již základní, je hodnota `null`. Přidat schopnosti zkušenosti je možné zavoláním funkce `AddExperience`. Konkrétní algoritmus přepočítávání zkušeností na levele záleží vždy na konkrétní implementaci. Stejně jako u vlastností i zde existuje vlastnost `Type`, tentokrát ale typu `ISkillFactory`. Stejně jako u vlastností, je možné tyto reprezentanty vytvářet pomocí generické třídy `SkillFactory`.

Třída `SkillBase` implementuje získávání zkušeností schopností jako v originální hře. Všechny schopnosti využívající tuto třídu jsou ve jemném prostoru `DungeonMasterEngine.DungeonContent.Entity.Skill`. Stejně jako u vlastností i zde entita nemusí mít dotazovanou schopnost. V takovém případě vrací instanci třídy `EmptySkill`.

3.5.3 Tělo a inventáře entity

Následující API umožňuje vytvořit různé druhy těl pro různé entity. Každá část těla může sloužit jako úložiště. Dále pak existují externí úložiště. API je natrhnuté tak, aby dovolovalo definovat různé druhy úložišť a těl. V základu obshuji definice pouze pro lidské tělo.

Inventář

Inventář je definován rozhraním `IInventory`. Tak především každý inventář má definované jakého je typu. Typ inventáře musí implementovat rozhraní `IStorageType`. Toto rozhraní definuje velikost inventáře. Dále definuje samotné úložiště jako `ReadOnlyList`. A v poslední řadě obsahuje funkce pro přidávaní a odebírání předmětů z úložného prostoru.

Třída **Inventory** implementuje všechny funkce inventáře. Je jí tedy možno přímo použít nebo rozšířit.

Část těla

Část těla je definovaná rozhraním **IBodyPart**, které je potomkem rozhraní **IInventory**. Navíc definuje TODO

Obecnou implementací rozhraní je tříd **BodyPart**. Typ konkrétního úložiště předaný v konstruktoru určuje typ části těla.

Tělo entity

Tělo entity je definováno rozhraním **IBody**. Obsahuje seznam částí těla, seznam všech úložišť včetně částí těla a funkce pro vyhledání úložiště či části těla dle typu.

Engine obsahuje pouze implementaci pro lidské tělo tj. třida **HumanBody**

3.5.4 Rozmístění entity na dlaždici

Definice prostorů a cest na dlaždici

Rozhraní **IGroupLayout** definuje obecně možné rozmístění na dlaždici. Nejprve obsahuje všechny možné prostory, které lze využít. Jednotlivé prostory reprezentují rozhraní **ISpace**. Dale API musí poskytovat funkce pro nalezení cesty z libovolného prostoru ,definovaného layoutem, na libovolnou sousední dlaždici nebo k libovolné ze stran dlaždice. Jednotlivé články cesty jsou reprezentovány rozhraním **ISpaceRouteElement**. Poslední funkce musí umět vytvořit z prostoru a dlaždice článek cesty, tedy **ISpaceRouteElement**.

Rozhraní **ISpace** musí definovat, jakým stranám dlaždice je prostor přilehlý. Dále musí definovat prostor, který využívá na dlaždici, pomocí obdélníku. Jak již bylo řečeno obdélník musí zabírat prostor z 1000x1000 pole. Přičemž souřadnice rostou shora dolů a zleva doprava. Nahoře je pak sever, vpravo východ, dole jih a vlevo západ. Kromě toho také musí definovat sousední prostory, k čemuž využívá již známé generické rozhraní **INeighborable**.

Rozhraní **ISpaceRouteElement** se potom skládá pouze s prostoru, dlaždice a absolutně pozicované lokace, na které má stát daná entita. Pro výpočet pozice se může použít pozice dlaždice a samozřejmě daný prostor. Při definici vlastního layoutu je možné využít předem připravený hledač nejkratších cest pro prostory **GroupLayoutSearcher**. Pro reprezentaci sousedů prostorů je tu zase tříd **FourthSpaceNeighbors**.

Celé toto rozhraní je readonly struktura, která pouze definuje prostory na dlaždici a způsob pohybu mezi nimi. Z toho důvodu dává dobrý smysl instance tříd reprezentující toto rozhraní implementovat jako singletony. Engine definuje tři layouty a to pro čtyři, dvě a jednu entitu. Ostatní možné

Řízení obsazeného prostoru na dlaždici

K předchozímu mechanismu je ještě třeba další část, která bude zaznamenávat samotné využité pozice na dlaždici. K tomuto účelu existuje třida **LayoutManager**. Lze pomocí ní získat seznam entity na dlaždici a seznamy

využitých prostorů dlaždic. Dále poskytuje API pro přidání entity na daný prostor na dlaždici, odebrání prostoru a získání entit, které využívají alespoň část nějakého prostoru. Z toho vyplývá, že entity s různým layoutem mohou být na stejně dlaždici, pokud je na ní dostatek prostoru pro oba prostory definované layoutama.

3.5.5 Relace s dalšími entitami

Každá živá entita musí definovat vlastnost typu **IRelationManager**. Toto rozhraní musí definovat relační token typu **RelationToken** pro danou entitu. Dále definuje funkce, která pro daný token vrátí, zda entity odpovídající danému tokenu je nepřátelská. Jednoduchou implementací tohoto rozhraní je třída **DefaultRelationManager**, která má si při svém vzniku definuje své neměnné nepřátelé. Nicméně pokud daná implementace nevyhovuje je čistě na programátora, aby si vytvořil implementaci vlastní. K dispozici je ještě generátor unikátních tokenů a to statická třída **RelationTokenFactory**.

3.5.6 Implementace entit

Jak již bylo zmiňováno, jsou v tomto enginu obsažené dvě implementace živých entit a jedna neživá.

Šampion

Šampion je první živá entita a reprezentuje jej třída **Champion**. Šampion neobsahuje žádnou umělou inteligenci, je ovládán hráčem skrze třídu **Theron**, která reprezentuje hráčovu skupinu šampionů. Inicializace vlastností a schopností probíhá přes datový initializer definovaný rozhraním **IChampionInitializer**. Resp. jeho předáním do konstruktoru, dále je nutné specifikovat relační token a seznam nepřátel. Posunout daného šampiona je možné přiřazením do vlastnosti **Location**.

Zde je dobré zmínit generickou třídu **Animator**, která bere dva typové parametry. První z nich je typ posouvaného objektu, který musí implementovat alespoň rozhraní **IMovable**. Toto rozhraní definuje vlastnosti, pomocí kterých lze měnit pozici daného objektu. Dalším parametrem je typ prostorů, mezi kterými se objekt pohybuje. Ten musí implementovat alespoň rozhraní **IStopable**, které definuje pozici, na kterém se má objekt postavit. Animátor poskytuje API pro plynulý posun objektů mezi prostory.

U šampiona je tento animátor použit automaticky při změně lokace.

Příšera

Další a poslední živou entitou ve hře je příšera, kterou reprezentuje třída **Creature**. Tato třída reprezentuje všechny příšery ve hře. Vlastnosti jednotlivých typů příšer jsou ve třídách typu **CreatureFactory**. Každá konkrétní instance příšery má referenci na tuto třídu a její chování je ovlivněno vlastnostmi v ní obsažené.

Tato třída definuje pro příšery jednoduchou umělou inteligenci. Za zmínu stojí, že ke zjednodušení implementace jsou zde opět využity asynchronní funkce.

Ty jsou především využity pro vytváření zpoždění akcí pomocí **Task.Delay**, bez nutnosti složitého počítání času a vracení se zpět do funkce po jeho uplynutí. Asynchronní funkce jsou však prováděny v jednom vlákně a to vždy ve funkci **Update**. V každém volání funkce je vyprázdněna celá fronta asynchronních funkcí, proto je třeba dát pozor na její přehlcení, které může vést až k neresponzivnosti aplikace. Následuje seznam funkcí a jejich popis použitých pro simulování inteligence příšer. Všechny tyto funkce je možné overridovat.

- **Live** - V této funkci je nekonečný cyklus, který volá obslužné rutiny podle stavu příšery. Jsou to:
  - Lov - příšera spatřila nepřítele a pronásleduje ho
  - Cesta domů - příšera pronásledovala nepřítele, kterého následně ztratila, proto jde domů tj. na místo svého vzniku
  - Hlídkování - příšera hlídka v okolí oblasti svého vzniku
- **FindEnemies** - Pomocí prohledávání do šírky se pokusí najít entity s nepřátelským tokenem. Maximální hledanou oblast je určena dle vlastnosti příšery. Pokud je nepřítel nalezen nastaví proměnnou **hauntingPath**.
- **MoveToSpace** - Přesune příšeru mezi prostory pomocí animátoru a nastaví správně použité prostory pomocí **LayoutManageru**.
- **MoveThroughSpaces** - Přesune příšeru přes prostory dlaždice až na cílovou dlaždu pomocí funkce **MoveToSpace**. Při každém pohybu hledá nepřátele pomocí funkce **FindEnemies**, pokud je tak nastaveno parametrem funkce. Pokud nějaké najde, přeruší pohyb.
- **MoveToNeighbourTile** - Posune příšeru na určenou dlaždu přes prostory dlaždice pomocí funkce **MoveThroughSpaces**. Pokud je cesta nepřístupná vrátí **false**.
- **GoHome** - Příšera jde domů podle cesty uložené v proměnné **homeRoute** a poté ji nastav na **null**. Mezi dlaždicemi se posunuje pomocí funkce **MoveToNeighbourTile**.
- **FindNextWatchLocation** - Pomocí prohledávání do šírky z místa objevení příšery naleze dlaždu, na které dlouho příšera nebyla a vrátí k ní cestu.
- **WatchAround** - Pomocí funkce **FindNextWatchLocation** naleze cestu na další místo k hlídkování. Poté jde na dané místo pomocí funkce **MoveToNeighbourTile**.
- **Fight** - provede útok na nepřítele.
- **PrepareForFight** - Dostane se co nejblíže k dlaždi, na který je nepřítel a zahájí útok pomocí funkce **Fight**.
- **GetPathHome** - Pokusí se nalézt cestu domů. Pokud ji naleze nastaví **homeRoute**.
- **EstablishNewBase** - Nastaví výchozí dlaždu na nynější.

- **Hount** - Příšera pronásleduje nepřítele na poslední místo, kde ho spatřila. Pokud je nepřítel na sousední dlaždici připraví se k útoku pomocí funkce **PrepareForFight**. Pokud nepřítele ztratí, pokusí se najít cestu domů pomocí **GetPathHome**. Pokud cestu nenaleze založí si domov tam, kde je pomocí funkce **EstablishNewBase**.

K prohledávání do šířky se používá třída **BreathFirstSearch** nebo některý její potomek.

3.6 Předměty

Předměty reprezentuje rozhraní **IGrabableItem**. Jak již bylo zmíněno v analýze, každý předmět musí mít referenci na svoji továrnu minimálně typu **IGrabableItemFactoryBase**. Dále musí definovat vlastnost určující dlaždici, na které se nachází. Přiřazení do této vlastnosti by mělo vyvolat přidání daného předmětu na danou dlaždici. Existují i případy, kdy toto není žádoucí a proto musí ještě definovat funkci, která pouze danou vlastnost nastaví. V poslední řadě musí definovat renderer.

Rozhraní továrny na obecné předměty vyžaduje vlastnosti jako název, hmotnost, seznam možných akcí s předmětem a také definuje místa, kam lze předmět uložit.

3.6.1 Implementace předmětů

Při tvorbě vlastního předmětu je třeba vytvořit implementaci zmíněného rozhraní **IGrabableItem**. Tato implementace by kromě vyžadovaných položek měla obsahovat položky, které se můžou měnit pro každou instanci daného typu předmětu. Dále je třeba vytvořit samotnou továrnu na tyto předměty implementací rozhraní **IGrabableItemFactory**. Ta by měla obsahovat všechny společné vlastnosti pro daný typ předmětu. Z toho důvodu je dobré do vlastností přidat kromě rozhraním požadované reference na továrnu i přesně typovanou referenci, skrze kterou bude možné k vlastnostem přistupovat. Podobnou věc je dobré udělat i v továrně pro funkci vytvářející daný objekt. Inspirace lze nalézt v již implementovaných třídách, které jsou v jemném prostoru **DungeonMasterEngine.DungeonContent.GrabableItem**.

3.7 Akce

TODO

3.8 Kouzla

TODO

3.9 Builder map

Nyní když máme rozebrané všechny části enginu, které je potenciálně možné rozšířit, je čas popsat, jak se vše sestaví dohromady v herní úroveň.

3.9.1 Vlastní implementace builderu

Jak již bylo zmíněno builder musí implementovat rozhraní **IDungeonBuilder**. Toto rozhraní je potom dotazované pro načtení levelu jádrem enginu. Je úkolem builderu rozhodnout jak bude jednat v případě, že je podán několikrát dotaz na stejnou mapu. Typicky je se tedy nutné rozhodnout jestli načtené mapy kešovat či nikoliv. Existuje částečná implementace tohoto rozhraní **BuilderBase**, která má funkci pro vyplnění sousedů dlaždic do inicializátorů. Nicméně nic jiného neposkytuje, takže je zcela v pořádku implementovat přímo dané rozhraní.

Správně implementovaný builder by měl načítat mapy zhruba tímto způsobem.

- Vytvoření dlaždic a naplnění jejich inicializátorů. To znamená vytvořit strany dlaždic a přepínače či předměty v nich obsažené.
- Nastavení sousedů dlaždic do inicializátorů.
- Vytvoření samotného levelu **DungeonLevel**.
- Dokončení inicializace inicializátoru a zavolení inicializaci dlaždic skrze inicializátory.
- Případné kešování levelu pro případný opakováný požadavek.

Na tyto body se samozřejmě navazuje spousta další věcí, které je třeba vyřešit. Je to například vytvoření továren pro akce a předměty. Továrny pro akce jsou pak použity pro továrny pro předměty a ty zase pro vytvoření samotných předmětů. Dále je potřeba vyřešit nastavení rendererů. Pokud má builder podporovat různé zobrazovací vrstvy, je potřeba nějakým způsobem poskytnout možnost předání jiných rendererů builderu. Je tedy například možné vytvořit rozhraní, které bude vracet dané renderery používané v builderu. Odlišnou implementaci rozhraní se potom budou požívat odlišné renderery.

3.9.2 Implementace builderu Dungeon Masteru

Builder pro samotnu hru Dungeon Master řeší třída **LegacyMapBuilder**. Tento builder využívá parseru binární dat originální hry a to **DungeonParser**. Při vytvoření instance builderu předchozím parserem rozparsuje všechna data, která pak jsou skrze něj k dispozici jako třída **DungeonData**. Jak bylo zmiňováno v analýze, parser kromě samotných dat načítá i ostatní data jako například vlastnosti předmětů atp. Vše je k dispozici ve zmíněné třídě. Po rosparsování dat, jsou na základě těchto dat vytvořeny továrny pro předměty, akce a příšery. To vše stále v konstruktoru.

Samotný builder map potom využívá ještě další buildery. Jsou to třídy pro vytváření dlaždic, přepínačů, předmětů a příšer. Při požadavku na určitou mapu pak následuje postup zmíněný v předchozí sekci.

3.9.3 Rozšíření builderů Dungeon Masteru

TODO

4. Uživatelská dokumentace

Tento projekt si neklade za cíl udělat zcela kompletní a dobré hratelnou reimplementaci Dungeon Master. Naopak se soustředí na dobrý návrh enginu jako takového. Z toho důvodu není herní zážitek nikterak oslnující, nicméně jako demonstrace funkčnosti enginu poslouží dobře. Hru je možné spustit souborem `DungeonMasterEngine.exe`.

4.1 Mechaniky ve hře

Hráč reprezentuje vůdce skupiny bojovníků známých jako šampióni. Může ovládat jejich pohyb, předávat jim předměty, donutit je k boji, ke kouzlení, ke konzumaci jedlých předmětů nebo lektvarů. Každý bojovník má sadu vlastností a schopností, v kterých je schopný se zdokonalovat získáváním zkušeností. Zkušenosti lze získat bojem na prázdro, bojem proti příšerám, kouzlením, nebo jen použitím přepínačů. V dungeonu jsou přepínače na zdích, které lze aktivovat kliknutím myši. Dále jsou zde přepínače na podlaze, které lze aktivovat vstoupením na podlahu nebo hozením předmětu na daný spínač. Předměty lze pokládat na zem, do výklenků a nebo je uložit na tělo bojovníka či do jeho batohu. Přepínače pak mohou aktivovat nebo deaktivovat určité objekty ve hře jako jsou například dveře, teleporty, jámy, otevírací zdi atp. Některé dveře je také možné rozbít útkem. Některé teleporty jsou pouze na konkrétní typy objektů. Do jam lze spadnout, ale většinou se z nich lze právě teleportem dostat ven.

4.2 Cíl hry

Jak již bylo zmíněno, tak hra není úplně kompletní, proto ji není možné zcela dohrát. Z toho důvodu by se za cíl hry dalo považovat dostání se do posledního implementovaného levelu hry.

4.3 Ovládání

4.3.1 Pohyb

Pohybovat skupinou lze pomocí kláves w,s,a,d tj. dopředu, dozadu, doleva, doprava. Dále se je možné rozhlížet pomocí šipek.

4.3.2 Aktivace přepínačů a sbírání předmětů

Přepínače lze aktivovat namířením ukazatele myši na daný objekt a kliknutím nebo stiskem klávesy **ENTER**. Pokud se pod kurzorem vyskytuje předmět nebo přepínač, který může vložit nějaký předmět hráčovi do ruky, tak se tak provede pokud je hráčova ruka prázdná. Pokud hráč již v ruce něco má, provede se opačná akce tj. předmět se položí na dané místo nebo je pohlcen přepínačem. Ostatní interakce probíhá přes konzoli. Konzole se aktivuje stiskem klávesy **TAB** a deaktivuje opětovným stisknutím tytéž klávesy. Příkaz **hand** zobrazí popis předmětu

v hráčově ruce. Přidáním parametru **take** se provede uložení předmětu do dotažovaného inventáře daného bojovníka. Přidáním parametru **put** se naopak vloží dotazovaný objekt z inventáře do ruky.

4.3.3 Souboj

Pro souboj je nejprve nutné vložit zbraň do akční ruky. Což je možné provést příkazy z minulé sekce. Samotný souboj probíha potom skrze příkaz **fight**, kdy je interaktivně vybrán bojovník a způsob útoku.

4.3.4 Konzole

Pro více informací o příkazech je možné napsat příkaz **help** do konzole.

Závěr

V rámci této práce byl naimplementovaný engine pro Hru Dungeon Master. Engine neobsahuje přesně všechny funkce, jaké byly v originální hře. Nicméně drtivou většinu z nich se podařilo uskutečnit. Pro implementaci byl použit jazyk C#, platforma .NET a framework MonoGame. Většina částí enginu je jednoduše rozšířitelná či modifikovatelná. To vede na dobrou udržitelnost celého systému. Primárně je engine určený pro hru Dungeon Master a dokáže si herní úrovně načíst z originální binárních dat. Nicméně načítání map je v oddělené vrstvě. Proto je možné tuto vrstvu upravit kvůli případným rozšířením nebo ji je možné nově naimplementovat i pro jiné vstupní formáty. Takže je možné tento engine využít i pro implementaci jiných her. Engine má také oddělenou renderovací vrstvu. Z toho opět vyplývá, že renderovací vrstva lze jednoduše rozširovat.

Seznam použité literatury

- [1] J. A. L. de Farias. MonoGame. 2009. URL <http://www.monogame.net/>.
- [2] C. Fontanel. Technical Documentation - Dungeon Master and Chaos Strikes Back Actions and Combos. 2005. URL <http://dmweb.free.fr/?q=node/690>.
- [3] C. Fontanel. Technical Documentation - Dungeon Master and Chaos Strikes Back Items properties. 2005. URL <http://dmweb.free.fr/?q=node/886>.
- [4] C. Fontanel. Dungeon Master Items. 2005. URL <http://dmweb.free.fr/?q=node/259>.
- [5] C. Fontanel. Dungeon Master and Chaos Strikes Back Spells. 2005. URL <http://dmweb.free.fr/?q=node/195>.
- [6] C. Fontanel. Technical Documentation - File Formats - Dungeon File (DUNGEON.DAT). 2005. URL <http://dmweb.free.fr/?q=node/217>.
- [7] C. Fontanel. Technical Documentation - Dungeon Master and Chaos Strikes Back Creature Details. 2008. URL <http://dmweb.free.fr/?q=node/1363>.
- [8] C. Fontanel. Technical Documentation - Graphics.dat Item 559. 2008. URL <http://dmweb.free.fr/?q=node/1395>.
- [9] C. Fontanel. Back to the source: ReDMCSB. 2014. URL <http://www.dungeon-master.com/forum/viewtopic.php?f=25&t=29805>.
- [10] S. Mourier. Html Agility Pack. 2012. URL <https://htmlagilitypack.codeplex.com/>.

Seznam obrázků

1.1	Screenshot originální hry Dungeon Master	3
1.2	Ilustrace uspořádání herních úrovní.	3
1.3	Ilustrace prostorů zaujímaných entitami.	4
2.1	Možné pozice pro uložení objektů na dlaždici.	7
2.2	Ilustrace formátu souboru DUNGEON.DAT	8
2.3	Ilustrace vztahu parseru k enginu.	12
2.4	Průběh parsování herních dat.	14
2.5	Ilustrace funkce jádra enginu.	16
2.6	Uložení dlaždic v originálním vs tomto enginu.	17
2.7	Ilustrace rotace sekvence senzorů.	18
2.8	Ilustrace transformace sekvence senzorů na objekt přepínač.	19
2.9	Ilustrace vztahu objektů a jejich továren.	23
2.10	Ilustrace struktury builderu.	25
2.11	Ilustrace použití inicializátoru.	26

Přílohy